

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 2/2026 cena 12 Kč vyšlo v červnu 2026

HODY KOBYLÍ 2026

20., 21. a 22. června

Doprovázejí v sobotu DH Zlaťanka, v neděli DH Zlaťulka
v pondělí DH Lácaranka
Srdečně vás zvou chasa a

1. stárek Lukáš Mikulica a 1. stárka Anna Kučerová
2. stárek Prokop Chytka a 2. stárka Adina Průdková
3. stárek Szczepan Kaszper a 3. stárka Veronika Mlýnková
4. stárek František Bárta a 4. stárka Nicol Janglová

Program hodů najdete uvnitř zpravodaje.

Hody Kobylí

Čtvrtek

Stavění máje od 17h
CM Modruša

2026

20-22.6.

Sobota

Od 7:00 h zvaní obce
15:30 začátek průvodu
DH Zlatanka

Neděle

13:30 začátek průvodu
DH Zlatulka

Pondělí

14:00 začátek průvodu
17:00 zavadka
DH Lácaranka

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

v době pročítání nového čísla zpravodaje už máme hotovo. Myslím tím rekonstrukci komunikace Osvobození, respektive její další etapu. Po několika měsících, kdy byla provedena pokládka zcela nové kanalizace, rekonstrukce vodovodního řádu a výstavba komunikace společně s novým chodníkem a desítkami nových parkovacích míst je dílo dokončeno. Pevně věřím, že jedna z hlavních komunikací, protínající naši obec, bude sloužit dalších několik desítek let ke spokojenosti všech občanů i návštěvníků Kobylí.

V současné době probíhá další rekonstrukce vodovodu a kanalizace v ulicích Dvorce a Školní. Investorem této akce je společnost Vodovody a kanalizace Břeclav a.s. Po realizaci výkopových prací bude realizována obnova chodníku v ulici Školní, která bude v režii obce Kobylí.

O dalších připravovaných investičních akcích se dočtete v samostatných článcích v tomto vydání zpravodaje.

Vážení, přijměte pozvánku na tradiční krojované hody – stárce, stárky a chasa se na vás těší.

Rád bych vás také pozval poslední víkend v červnu na další ročník cyklistického závodu Vinařská 50, který se bude konat v Kobylí a blízkém okolí. Přijďte si užít atmosféru závodu, ať už jako závodník, nebo fanoušek na trati. Kulturní program, navazující na samotný závod, bude letos bohatší – určitě se nebudete nudit.

Váš starosta
Pavel Kotík

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí č. 1/2026 ze dne 10. 3. 2026

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/01/2026** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/01/2026** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Pavla Nováka a Jiřího Možného a jako návrhovou komisi volí předsedu Romana Kaszpera a členy Petera Poulíka a Vlastimila Jandu
- **UZ/03/01/2026** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 1/2026
- **UZ/04/01/2026** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši 580 000 Kč **TJ Sokol Kobylí**, IČ: 185 11 546 a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětné dotace
- **UZ/05/01/2026** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši 85 000 Kč **SDH Kobylí** IČ: 645 20 684 a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětné dotace
- **UZ/06/01/2026** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši 80 000 Kč **Klubu přátel historie** IČ: 265 26 336 a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětné dotace
- **UZ/07/01/2026** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši 75 000 Kč **Jednotě Orel Kobylí** IČ: 634 34 733 a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětné dotace
- **UZ/8/01/2026** zastupitelstvo obce vyhláší záměr směny nově vzniklého pozemku par.č. 10320 a nově vzniklého pozemku par.č. 4742/175 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle nově vypracovaného GP za přítomnosti zástupce obce Kobylí
- **UZ/09/01/2026** zastupitelstvo obce schvaluje smlouvu o dílo na vypracování „Studie systému sídelní zeleně“ pro obec Kobylí a pověřuje starostu obce podpisem předmětné smlouvy.

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí č. 2/2026 ze dne 28. 4. 2026

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/02/2026** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/02/2026** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Štěpána Čeperu a Jaroslava Zechmeistera a jako návrho vou komisi předsedu Romana Kaszpera a členy Pavla Nováka a Petra Horáčka
- **UZ/03/02/2026** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 2/2026
- **UZ/04/02/2026** zastupitelstvo obce schvaluje prodej nově vzniklého pozemku parc.č. 4742/196 o výměře 11 m² v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m²
- **UZ/05/02/2026** zastupitelstvo obce schvaluje vypracování projektové dokumentace pro provedení stavby – „**Technická a dopravní infrastruktura Kobylí – lokalita RD K Vrbici**“ v ceně 573.000Kč bez DPH
- **UZ/06/02/2026** zastupitelstvo obce schvaluje realizaci rekonstrukce bytu v bytovém domě č. 208 v ceně 968.000Kč bez DPH
- **UZ/07/02/2026** zastupitelstvo obce schvaluje realizaci rekonstrukce bytu v objektu MŠ v ceně 300.000Kč bez DPH
- **UZ/08/02/2026** zastupitelstvo obce schvaluje návratnou bezúročnou půjčku ve výši 1.800.000Kč Tělovýchovné jednotě Sokol Kobylí z. s. IČ: 18511546 na realizaci akce „**Rozšíření sportovní infrastruktury ve sportovním areálu TJ Sokol Kobylí**“ a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí předmětné půjčky z rozpočtu obce Kobylí
- **UZ/09/02/2026** zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce Kobylí ve věci jednání převodu pozemků parc.č. 10144 a parc.č. st. 1138 do vlastnictví obce Kobylí

Novostavba bytového domu

Výstavba nového bytového domu je jednou z dalších investičních akcí, která je dlouhodobě a pečlivě připravována pro samotnou realizaci.

Myšlenka výstavby bytového domu, první studie proveditelnosti a následné vizualizace spatřili světlo světa před více než pěti lety. Na základě prezentací a diskuzí se zastupiteli, architekty a projektanty byl přijat návrh architektonické kanceláře KEEO Design s.r.o., který korespondoval s většinou představou o velikosti objektu i umístění v samotném terénu.

Podle zpracované studie a již vyhotovené projektové dokumentace nabídne nový bytový dům 18 bytových jednotek různých dispozic – od menších bytů 1+kk až po prostornější rodinné byty. Součástí projektu bude vybudování samostatného sjezdu z krajské komunikace 42112 – Kobylí – Vrbice, realizace nových parkovacích míst, společné venkovní prostory a zeleň, která přispěje k příjemnému prostředí pro budoucí obyvatele.

Bytový dům by měl rozšířit nabídku moderního bydlení pro mladé rodiny, jednotlivce i seniory. Projekt bytového domu reaguje na dlouhodobě rostoucí zájem o dostupné bydlení v regionu a zároveň má přispět k dalšímu rozvoji obce.

Vedení obce si je vědomo neutěšené situace na realitním trhu, především nedostatku dostupného bydlení v obcích a migraci obyvatel, především mladých lidí, za bydlením do větších měst. Nová výstavba by mohla tento trend alespoň částečně zpomalit a nabídnout možnost moderního bydlení přímo v Kobylí. Samotná obec je atraktivní nejen díky občanské vybavenosti, ale také díky dobré dostupnosti do okolních měst a v neposlední řadě také vyhledávanému vinařskému charakteru regionu.

Projekt je nyní ve fázi probíhajícího výběrového řízení na dokončení projektové dokumentace pro provedení stavby a realizaci stavby metodou Design-Build, což je optimální řešení pro zkrácení doby výstavby a zajištění hladkého průběhu realizace stavby. Pokud vše půjde podle plánu, stavební práce by mohly začít na podzim letošního roku.

Samotný prodej či rezervace jednotlivých bytů bude bezprostředně navazovat na dokončenou etapu dodávky projektové dokumentace pro provedení stavby včetně kompletního rozpočtu celé akce. Na základě finanční analýzy bude stanovena prodejní cena bytových jednotek, systém prodeje a časový harmonogram realizace celého díla.

Pavel Kotík

Nové stavební parcely pro budoucnost Kobylí

Nová výstavba rodinných domů v Kobylí vznikala naposledy ve větším rozsahu v lokalitě Školní zahrada. Od té doby však uplynula řada let a potřeba nových stavebních parcel je stále výraznější. Obec dlouhodobě vnímá rostoucí zájem mladých lidí a rodin o vlastní bydlení v rodinném domě, přičemž mnoho z nich chce zároveň zůstat právě v Kobylí, kde mají své zázemí, rodinu i vztah k místu, ve kterém vyrostli. Právě vytvoření podmínek pro další rozvoj obce a možnost nabídnout dostupné stavební pozemky místním občanům bylo jedním z hlavních důvodů, proč se obec začala intenzivně zabývat přípravou nové obytné lokality.

Myšlenka nové zástavby směrem k Vrbici byla zastupitelstvu obce poprvé představena v roce 2020. Od počátku šlo o ambiciózní projekt, u kterého obec stála před rozhodnutím, zda celý záměr svěřit soukromému developerovi, nebo se vydat náročnější cestou vlastní obecní realizace. Nakonec převážil názor, že obec si chce nad projektem zachovat maximální kontrolu – nejen nad podobou celé lokality, ale také nad cenovou politikou budoucích stavebních parcel. Právě díky tomu může obec držet cenu pozemků na co nejnížší možné úrovni a nesměřovat projekt primárně k vytváření zisku.

S tímto cílem začal postupný výkup pozemků. Celkem se jednalo o 15 parcel a následně byla zpracována architektonická studie nové zástavby, která počítala i s možností budoucího rozšíření lokality. Součástí dohody s původními vlastníky pozemků bylo také to, že mají možnost zpětného odkupu až jedné třetiny původní výměry svých pozemků, a to za stejných finančních podmínek jako ostatní zájemci o stavební parcely. Někteří z původních vlastníků již o tuto možnost projevíli zájem, což vnímáme jako pozitivní signál a potvrzení toho, že projekt má podporu i mezi místními občany.

Bohužel však celý záměr narazil na komplikaci v podobě neochoty jednoho z vlastníků pozemků k jejich odprodeji. Tato situace znamenala nutnost celý koncept přepracovat.

V současné době je proto projekt upraven tak, že počítá s vybudováním 42 stavebních pozemků na ploše přesahující 40 tisíc m². Přestože změna projektu znamenala určité zdržení plánované realizace, podařilo se připravit novou variantu, která je reálně proveditelná a zároveň zachovává hlavní myšlenku celého projektu.

Původní návrh lokality byl již zapracován do návrhu nového Územního plánu Kobylí, kde je vedena celá plocha jako oblasti pro bydlení. Obecní zastupitelstvo přitom plánovalo schválení nového Územního plánu až ve chvíli, kdy budou všechny dotčené pozemky ve vlastnictví obce, aby se zamezilo možnému spekulativnímu prodeji pozemků. Kvůli zmíněné situaci však bylo nutné návrh Územního plánu upravit, znovu projednat s dotčenými orgány a zajistit nová stanoviska a vyjádření. I přes tyto komplikace práce na projektu pokračovaly dál a souběžně probíhala příprava projektové dokumentace.

V současné době se projektová dokumentace finalizuje. Předpokládáme, že do září letošního roku bude kompletně dokončena, a to včetně předpokládaných nákladů na realizaci celé lokality. Teprve poté bude možné přesněji stanovit výslednou cenu za metr čtvereční stavebního pozemku. Je důležité zmínit také skutečnost, že v současné době nejsou žádné stavební pozemky prodány ani rezervovány. Jedinou výjimkou je možnost předkupního práva pro původní vlastníky pozemků, a to v rozsahu a za podmínek uvedených výše.

Podmínky budoucího prodeje stavebních parcel budou po jejich schválení obecním zastupitelstvem jasně stanovené, transparentní a pro všechny zájemce rovnocenné. Cílem obce je nastavit celý proces spravedlivě a otevřeně tak, aby nové pozemky skutečně sloužily především k dalšímu rozvoji Kobylí a podpoře bydlení místních občanů a mladých rodin.

Jsme si vědomi toho, že podobné projekty vyžadují čas, trpělivost i nemalé finanční prostředky. Přesto věříme, že jde o důležitý krok pro další rozvoj Kobylí. Naším cílem není developerský zisk, ale vytvoření kvalitního prostoru pro bydlení, který pomůže udržet v obci mladé rodiny a nabídne možnost bydlení i dalším generacím občanů Kobylí.

Za Radu obce Radim Herůfek

Sportovní areály Za Mlýnem žijí od jara do podzimu naplno

Každý v Kobyli ví, kde se nachází sportovní areály Za Mlýnem. Ne každý ale tuší, jak pestrý život zde od jara do podzimu probíhá. Celý areál dnes slouží sportovcům, rodinám s dětmi, návštěvníkům obce i spolkům, které zde pořádají své akce. Prakticky každý den se v některé části areálu něco děje.

Největší část prostoru zaujímá fotbalový areál TJ Sokol Kobyly se dvěma pečlivě udržovanými travnatými hřišti. Každodenně zde probíhají tréninky družstev všech věkových kategorií a hřiště často využívají také děti a mládež k volnému sportování. V současné době se navíc buduje umělé osvětlení hlavního hřiště, které v budoucnu umožní pořádání večerních zápasů.

Během víkendů se zde konají mistrovská utkání, jejichž součástí je i občerstvení v místním bufetu. Rodiče s malými dětmi mohou využít dětské hřiště a zároveň sledovat dění na fotbalovém hřišti. O letních prázdninách se areál pravidelně proměňuje také v oblíbené letní kino.

Součástí sportovišť jsou tenisové a volejbalové kurty, kde se o víkendech odehrávají tenisové zápasy a několikrát do roka i tradiční volejbalové turnaje. Velké využití má také kempovací plocha pro karavany a stany, která si získává stále větší oblibu mezi návštěvníky z celé republiky. Hosté zde mohou využít kompletní zázemí sportovního areálu. Rezervace probíhají nejčastěji prostřednictvím portálu Bez Kempu.cz. Při vinařských akcích bývá plocha pravidelně zaplněná a během hasičských závodů slouží také jako parkoviště. Zároveň je startem a cílem známého cyklistického závodu Vinařská padesátka.

Velmi využívaná je rovněž ubytovna s občerstvením. Na soustředění sem pravidelně přijíždějí mládežnická družstva z různých koutů republiky, která oceňují kvalitní sportovní zázemí v klidném prostředí. Oblíbené jsou prostory také pro rodinné a firemní oslavy, kdy je k dispozici kompletní zázemí včetně pergoly, bazénu a grilu pro opékání selete. Příjemné posezení v občerstvení pod pergolou využívají i rodiny s dětmi, které si mohou hrát na přilehlém pískovišti.

V areálu se nachází také automatická meteostanice ČHMÚ, která každý den informuje o aktuálním počasí v Kobyli a jejíž údaje lze sledovat na internetu.

Dalším významným místem je hasičské cvičiště s osvětlenou tartanovou dráhou. Pravidelně zde trénují domácí i přespolní družstva hasičského sportu a konají se zde soutěže dětských i dospělých týmů. Tradici zde má i každoroční pálení čarodějnic. Své místo zde má také kulturní část Vinařské padesátky.

Již 5 let je veřejnosti k dispozici také cyklostezka k biocentru Ostrůvek. Okolí stezky doplňuje vysázená alej stromů a lavičky pro odpočinek. Trasu využívají děti k výuce jízdy na kole, ale i lidé na procházkách, cyklisté nebo bruslaři. Bezpečně se po ní lze dostat až k mokřadům, kde je možné pozorovat vodní ptactvo.

Postupně ožívá také bývalé koupaliště. Myslivecký spolek zde opravuje budovu někdejších šaten, kterou obec převedla do jeho správy společně s přilehlým pozemkem. Součástí oprav bude i zachování ikonického nápisu „RIVIÉRA KOBYLÍ“, který připomíná historii a zašlou slávu kobylského koupaliště.

Celý sportovní areál přitom stále není definitivně dokončen. Do budoucna se počítá například s výstavbou pumptracku pro kola a koloběžky nebo s vybudováním nových sportovních kabin a dalšího zázemí pro fotbalisty.

Závěrem lze říci, že sportovní areály Za Mlýnem dnes nejsou pouze místem pro sport. Staly se přirozeným centrem společenského života v Kobyli, kde se pravidelně setkávají děti, mládež, rodiče, sportovci i návštěvníci obce. Každý si zde najde své – ať už aktivní sportování, odpočinek, kulturní akce nebo příjemné posezení s přáteli.

Velkou hodnotou celého areálu je především to, že nabízí prostor pro smysluplné trávení volného času mladé generace. Každodenní tréninky, soutěže, turnaje i další akce vytvářejí prostředí, které podporuje nejen sportovní rozvoj, ale také týmového ducha, přátelství a vztah k obci.

Areál se navíc stále rozvíjí a pokračují další projekty, které jeho možnosti ještě rozšíří. Díky tomu vzniká v Kobyli moderní sportovní a odpočinková zóna, kterou mohou místní právem považovat za jednu z chloub obce.

Jak často říkají návštěvníci z jiných měst a obcí, podobně rozsáhlý a živý sportovní komplex se jen tak nevidí. Velké poděkování proto patří všem spolkům, dobrovolníkům, sportovním nadšencům i obci Kobyli, kteří se dlouhodobě podílejí na budování, údržbě a zvelebování celé lokality. Bez jejich práce, času a podpory by dnešní podoba areálu nebyla možná.

Za radu obce Radek Kovář

Informace ze sběrného dvora

Vážení spoluobčané, v jarním čísle se budeme věnovat třídění a chování na sběrném dvoře. Sběrný dvůr byl vybudován, pro krátkodobé skladování jednotlivých složek komunálního odpadu. Cílem je, aby občané co nejvíce třídili a tím šetřili nejen životní prostředí, ale i své a obecní peníze.

Sběrný dvůr slouží k uložení pro tyto druhy odpadu:

PAPÍR: papírové a lepenkové obaly-rozložené, letáky, knihy, noviny a časopisy. Ukládá se v kontejneru na papír.

POLYSTYRÉN: čistý bez lepidla a cementu. Ukládá se do bagů. **Extrudovaný polystyrén patří do směsného odpadu.**

Ne do tříděného plastu.

PLAST: větší kusy - bedna na hrozny, přepravka atd. - volně uložit do kontejneru na plast; drobný plast vkládat do pytlů - jsou připraveny u příslušného kontejneru, nebo do plastového kontejneru (žlutý, modrý). **Prosím občany, aby odevzdávali plast v průhledných, pevných a zavázaných pytlích. Novodurové a vodovodní trubky, autodíly, hadice, aj. patří do směsného odpadu.**

OBJEMNÝ ODPAD: starý nábytek, podlahové krytiny, umývadla, toalety atd. Ukládá se do kontejneru na objemný odpad.

NEBEZPEČNÝ ODPAD: obaly obsahující zbytky nebezpečných látek, nebo obaly těmito látkami znečištěné, zářivky a jiný odpad obsahující rtuť, obaly od motorových, převodových a mazacích olejů, baterie a akumulátory, jedlý olej a tuk, barvy, tiskařské barvy, lepidla a pryskyřice aj. Ukládá se ve speciálních prostorách určených pro nebezpečný odpad.

NEBEREME! k uložení na sběrném dvoře:

AZBEST - je možno uložit na skládce Hantály Velké Pavlovice, HASÍCÍ PŘÍSTROJE, PROPAN-BUTANOVÉ LÁHVE, ASFALT A LÉKY.

ELEKTRO: ledničky, mrazáky, pračky, myčky, ždímačky, elektrické sporáky a trouby. Ukládá se v oplocených prostorách sběrného dvora.

ELEKTRO: vysavače, žehličky, fény, holící strojky, pily, brusky, vrtačky, pájky, kávovary, mixéry. Ukládá se do speciálního klecového kontejneru v plechové garáži sběrného dvora.

ELEKTRO: TV a PC monitory, TV a PC ploché monitory. Ukládá se volně ve speciálním E-domku sběrného dvora.

ELEKTRO: osobní počítače, notebooky, tiskárny, klávesnice, všechny telefony, rádia, videokamery, hračky na baterie, aj. Ukládá se do klecového kontejneru v E-domku.

STAVEBNÍ ODPAD: betony, cihly, suť, keramika, porcelán. Ukládá se do kontejneru na suť.

Nově: stavební suť bereme v minimálním množství po drobných opravách. Větší množství můžete odvézt do společnosti Hantály Velké Pavlovice, nebo Mohalls Hustopeče.

Betonové sloupky na sběrný dvůr a do společnosti Mohalls musí být rozřezány po 30 cm.

DŘEVO: palety, dřevěné obaly, bedny, trámy, desky, prkna laminová, dýhová dřevotříska, špalky, dřevěné rámy oken bez skla a výplně dithermu. Ukládá se do kontejneru na dřevo.

KOVY: železný šrot, hliník, barevné kovy, hrnce, plechovky - ne od barev, ty patří do nebezpečného odpadu. Ukládají se do kontejneru na kov.

TEXTIL: veškerý textil a oděvy (znečištěný, obnošený, na charitu), hračky, obuv.

Podle nové vyhlášky nesmí být textil vyhazován do popelnic a směsného odpadu. Prosím občany, aby odevzdávali textil v zavázaných pevných pytlech. Volně hozený textil odmítá svozová firma odebírat.

SKLO: bílé a barevné, velké kusy skla např. z oken - bez dřeva a těsnících materiálů, veškeré láhve, sklenice (bez zavařenin a tekutin), demižony, aj. Ukládá se do kontejneru na sklo.

Do skla nepatří autoskla, drátěné sklo a zrcadla, tyto věci patří do směsného odpadu.

SMĚSNÝ ODPAD: vše ostatní, co se nedá roztřídit patří do směsného odpadu. Ukládá se do kontejneru na směsný odpad.

ROSTLINNÝ ODPAD: tráva, listí, květiny. Ukládá se do vyhrazeného kontejneru.

ROSTLINNÝ ODPAD: tenší, větvičky, dřeviny, vinná réva. Ukládá se do vyhrazeného kontejneru.

ROSTLINNÝ ODPAD: velké větve, které se štěpkují - průměr od 1,5cm a více.

Důrazně žádáme, aby zde občané ukládali pouze VĚTVE, ostatní je možné uložit jen pár metrů na sběrném dvoře. Ukládá se mimo objekt sběrného dvora, na uložisti u nádraží.

Pokusila jsem se velmi stručně shrnout veškerý odpad, který lze na našem sběrném dvoře uložit. Je velmi důležité, aby tento odpad byl správně vytríděn. Proto se neváhejte dotazovat, co kam patří, a potom se řídit pokyny obsluhy sběrného dvora. Chtěla bych požádat občany o trochu trpělivosti při vjíždění do objektu sběrného dvora. Pokud vidíte na sběrném dvoře tři vozidla, zůstaňte stát na vjezdu a vjíždějte, až se uvolní místo a vozidlo opustí prostor.

Děkuji všem, kteří třídění považují za běžnou domácí aktivitu a ostatním vzkazuji; nikdy není pozdě se zapojit, pomoci planetě a budoucím pokolením.

V rámci Dne Země navštívili školáci 4. a 5. třídy sběrný dvůr. Ráda bych jim poděkovala za zájem a pozornost a doufám, že po vyhodnocení zařazovacího kvízu různých předmětů dopadly na výbornou.

Se sběrného dvora Pavla Schořová

NEROZE BÍREJTE SPOTŘEBIČE! CHRAŇTE ZDRAVÍ SVOJE I SVÝCH DĚTÍ

Demontovat odevzdaná elektrozařízení jinde než v odborných provozech je nelegální!

Některé běžné domácí spotřebiče mohou obsahovat látky vážně poškozující zdraví a životní prostředí – **kadmium, rtuť, olovo, šestimocný chrom, polybromové bifenylly a difenylethyleny, nebo azbest.**

FREON zamezuje vzniku ozonu, tím se ztenčuje ozonová vrstva a na Zemi dopadají škodlivé UV paprsky, které způsobují různá onemocnění – **zářím spojivky** počinaje a **rakovinou kůže** konče. (např. lednice)

AZBEST je silně karcinogenní látka. Je totiž složena z majích vláken, které se při vdechování zabodávají do plic a postupně může vyvolat **rakovinu plic** nebo **fibrózu**, expozicí jiných míst může vyvolat rakovinné bujení nazývané **mezoteliom**. (staré sporáky, trouby, pračky)

KADMIUM je toxická látka, která se dříve hojně využívala k ochraně kovů před korozi – nejvíce právě v elektrotechnickém průmyslu. Do těla se kadmium dostává potravou a dýcháním, tam se ukládá především v **ledvinách**, ale také v **játrech**, která poškozuje. Může také způsobit **chudokrevnost** nebo **osteoporózu**. Kadmium také patří mezi karcinogenní látky. (např. CRT televize)

ŠESTIMOCNÝ CHROM poškozuje **dýchací cesty** a může vést až k **perforaci nosní přepážky** nebo k **bronchitidě**. Při dlouhodobějším vystavení se účinkům šestimocného chromu na kůži vznikají **ekzémy** nebo **vředy**. Sloučeniny mohou vyvolat **rakovinu plic**. (většina elektrozařízení)

RTUŤ je jedním z kapalných kovů – je velmi toxická. Usazuje se v **ledvinách, játrech a slezině**. Při jednorázové dávce vyvolává bolesti břicha, zvracení a průjem, při dlouhodobém vystavení účinkům rtuti dochází k **vypadávání vlasů, chudokrevnosti, revmatickým onemocněním či onemocnění ledvin**. (zářivky, FPD obrazovky)

TŘÍDÍME TAKÉ ELEKTRO

elektrowin
www.elektrowin.cz

Mateřská škola Kobylí

Jaro je obdobím nových začátků, kdy se probouzí příroda, všechno roste, kvete a ožívá. Stejně pestré a plné nových zážitků bylo jaro také v naší mateřské škole.

Jarní období jsme zahájili Dnem otevřených dveří, během kterého si budoucí děti i jejich rodiče mohli prohlédnout prostory mateřské školy, pohrát si a seznámit se s prostředím, do kterého od září nastoupí. O několik dní později následoval zápis, při kterém jsme se s novými dětmi i rodiči znovu setkali.

Velkým zážitkem bylo sportovní dopoledne, které pro naše děti připravili fotbalisté. Na děti čekala řada sportovních úkolů a soutěží, které plnily ve skupinkách. Protože se akce zúčastnily také děti z MŠ Vrbice a MŠ Bořetice, mohly si školky vzájemně porovnat svou obratnost i sportovní dovednosti. Dopoledne jsme si všichni moc užili a děti si odnesly i sladkou odměnu.

Odměnu získali také naši předškoláci za úspěšné absolvování Edukativně stimulačních skupinek. Kromě osvědčení si mohli pomoci „létajícími“ barev vyzdobit vlastní vak, který jim bude od září dělat společnost ve škole.

Do mateřské školy za námi zavítalo také Divadélko Rolničky s pohádkou o kamarádství a pomoci druhým. Děti si z představení odnesly krásné poselství o tom, jak důležité je mít dobré přátele, kteří pomohou, když je potřeba.

Před Velikonocemi děti pomáhaly s pečením perníčků a lineckého cukroví. Vykrajovaly vajíčka a další velikonoční motivy, na kterých si pak společně pochutnaly. Děti také vyrobily krásná velikonoční vajíčka a jiné dekorace, kterými jsme si před mateřskou školou nazdobili velikonoční vrbu. Největší úspěch však měla velikonoční detek-

tivní hra. Ztratilo se totiž zlaté vejce a děti musely pomocí splněných úkolů a získaných indicií vypátrat pachatele. Nakonec se podařilo najít nejen ztracené vejce, ale i poklad plný čokoládových vajíček.

Po Velikonocích jsme se věnovali tématu domácích a hospodářských zvířat. Děti si mimo jiné s nadšením dramatizovaly známé pohádky, ve kterých zvířátka vystupují, a často chtěly jednotlivé role vyzkoušet opakovaně. Navštívili jsme také zvířata v okolí a vydali se na komentovanou prohlídku kravína. Největší obdiv sklídila malá telátka, od kterých se děti nemohly odtrhnout. Po návratu do školky si pak děti vyzkoušely na modelu kravičky ruční dojení mléka – a některým to šlo opravdu výborně.

Od velkých zvířat jsme se přesunuli k těm nejmenším – broučkům a motýlkům. Navštívil nás pan entomolog, který dětem představil své sbírky hmyzu a pověděl mnoho zajímavostí. Největší nadšení vzbudilo odchyťávání broučků speciální smýkáč sítí přímo v trávě. Děti mohly drobné živočichy pozorovat lupami a poté je společně pustily zpět do přírody. Také jim vyrobily hezký hmyzí hotel.

Dalším tématem byla exotická zvířata, o kterých děti získaly mnoho nových informací a naučili se spoustu písniček. A protože se dětem písničky moc líbily, některé jsme i s pohybem předvedli rodičům při společném setkání na školní zahradě. Součástí programu byly také pohádky o zvířátkách v podání dětí. Velkou radost pak dětem udělala pohádka, kterou si připravili samotní rodiče. Všem odvážným rodičům moc děkujeme – děti vždy potěší, když vidí své maminky a tatínky v roli herců.

Hned následující den jsme se vydali na výlet do Zoo Jihlava. Děti byly z návštěvy nadšené a nevěděly, které zvíře dřív sledovat. Náročnější byla pouze cesta zpět, ale všichni ji statečně zvládli. Už teď se těšíme na další výlet do Hájenky Břeclav, kde děti čeká program na téma Tlapková patrola a zdolávání překážek v Lanáčku.

Do konce školního roku nás čeká ještě mnoho dalších akcí – divadelní představení, hudební pohádka ke Dni dětí, menší výlety po okolí, hody v mateřské škole, slavnostní rozloučení s předškoláky i tradiční zahradní slavnost pro děti a rodiče.

Krásné slunečné dny za celou mateřskou školu přeje

Blanka Helešicová

Akce v muzeu

Tak jsme se konečně dočkali. Téměř po dvou letech, kdy bylo muzeum částečně nepřístupné, jsme se dočkali otevření komunikace a konečně lze k muzeu přijet, přijít bez zákazu a omezení. Víme, že to bylo nutné a bylo to potřeba. Teď už můžeme začít plánovat další akce a více muzeum propagovat. Nejvíce jsme utrpěli odřeknutím hromadných zájezdů ze strany pořádajících organizací. Jakmile nešlo dojet až k muzeu autobusem, zájem odpadl, protože většina klientů těchto hromadných zájezdů je seniorského věku a pochod přes překážky nebyl zrovna jejich oblíbenou disciplínou. Ale i turisté, kteří přijeli do Kobylí vlakem nebo autobusem a běžná trasa směrem k rozhledně i zpět, v době oprav, vedla objížďkou, tak muzeum úplně minuli. I z těchto důvodů byl provoz muzea částečně omezený, hlavně při pořádání hromadných akcí. Letní sezona začíná 1. června a my se vracíme do normálního provozu a na návštěvníky se moc těšíme.

V letě nás čekají tyto akce:

18. 7. 2026 - Retro večer v muzeu, tentokrát vzpomínka na 80. léta (přivítáme jakékoliv předměty z 80. let na připravovanou výstavu)

7. 8. 2026 – Jak to uteklo – hudební večer Vítka Veselého a jeho hostů

15. 8. 2026 – Kobylí v Lánech - pozvání z Muzea TG Masaryka v Lánech na prezentační večer o Kobylí, kroje, zpěvy, muziky, povídání

Radoslava Bureš Obadalová

Příběhy vepsané ve fotografiích

Muzeum obce Kobylí má ve svém archivu fotografií, kterých je několik tisíc, i skutečné historické skvosty. Jedním z nich je i fotografie Kobylských hodů z roku 1896. (Autorem je **Josef Klvaňa**, 1857 – 1919, přírodovědec, etnograf, pedagog, fotograf a cestovatel, silně spjatý s oblastí jižní Moravy. Byl i zakladatelem moravského národopisu). Poprvé byla fotografie zveřejněna v 1. vydání z roku 1900 knihy „Lidské dokumenty a jiné národopisné poznámky“ od Augusty Šebestové, historicky se prodávala i jako pohlednice „Hody v Kobylí“. V současnosti ji můžete také vidět ve zvětšenině 2,5 x 1,25m v muzeu, kde byla poprvé vystavena v roce 2016 ku příležitosti výstavy „Krása stáří“. V posledním vydání „Lidských dokumentů“ z roku 2022 je fotografie na přebalu knihy a na rubu přebalu je i popis, který byl tehdy znám. Fotografie tehdy byla identifikována do roku 1897.

KLUB PŘÁTEL HISTORIE

MUZEUM
KOBYLÍ

Jak název článku napovídá, každá stará fotografie nám vypovídá nějaký příběh. Je to spousta bádání v kronikách, archivech, ve vzpomínkách potomků z fotografií, ale stojí to za to. Postupně se nám odkrývá příběh té doby, konkrétních osob, rodin a života na dědině. Je to nesmírně zajímavé, inspirující, poučné, ale i zavazující k dalšímu pokračování, tak, aby i následující generace věděla, znala všechny životní pohledy a byla hrdá na své předky. Život měli velmi těžký, prožili světové války, prodělali různé epidemie s hrůznými následky, ale také se dokázali veselit, např. při Hodech. Říká se, že „kdo nezná minulost, nezná sám sebe“. Vážme si toho odkud pocházíme, nebojme se pátrat v minulosti (v současné době je velký trend – tvoření vlastních rodokmenů), určitě se Vám podaří vypátrat něco, co jste doposud nevěděli. Nám se to při identifikování jednotlivých osob z této konkrétní fotografie určitě podařilo. Někdy Vám při této práci běhá mráz po zádech z toho, co jste odhalili, z různých lidských životních osudů. Ale takový je život, veselý, radostný i smutný, někdy krutý a bolestný. Bylo to tehdy a je to i dnes. V dnešní době jsme jen díky vlivu moderních technologií, zdravotnictví a pokroku vzdělanější a odolnější.

V prvopočátku mapování a identifikaci jednotlivých osob na fotografii nám nejdřív stačilo jméno a bydliště. To však bylo málo, protože jsme zjistili dle jména, že jeden ze stárků byl už v roce 1897 ženatý, proto nemohl být stárkem a tato fotografie proto nemůže být z roku 1897 ale už o rok dříve tj. z roku 1896. Podrobně v následujícím článku HODY.

*Za Klub přátel historie
Radoslava Bureš Obadalová*

*PS: Vlastníte nějakou starou fotografii, která by stála za to
povyprávět svůj příběh? V muzeu Vám rádi pomůžeme.*

Hody

Všechny obce, města, ve kterých stojí kostel zasvěcený některému svatému, slaví na jeho svátek hody. V Kobylí je to svatý Jiří a spolupatronem je svatý Martin. Máme tedy hody dvoje. Jarní se slaví na sv. Jiří 24. dubna a podzimní na sv. Martina 11. listopadu.

V Kobylí i okolních obcích probíhaly a stále probíhají Hody velmi podobně. Máme písemné záznamy o jejich průběhu. V současnosti se jejich podoba moc od minulosti neliší. Jsou to jen maličkosti.

Ve své knize, vydané v roce 1900, „Lidské dokumenty a jiné národopisné poznámky“, nám Augusta Šebestová zaznamenala od tehdejších pamětníků, mimo jiné, i popis hodů. A my Vám je přiblížíme tak, jak jsou v knize popsány:

Týdeň lebo 14 dní před hody zahráváme hody, máme muziku, a večír volíme stárků. Nekdy jednohlasně, nekdy dáváme hlase.

Indá byli všady čtyři stárce, včil sú nekde enom dvá. Sklepníkem je dycky loňskej první stárek. Stárce sú na to, aby celý rok pořádali chasu. Dyž sú stárce spořádání, je aji chasa v pořádku. Chodijú o povolenú k muzice a nosijú korúhve na procesťvú. Je to pěkná česť, byt stárkem, lebo stárků, a ešče aji starej člověk se potěší, dyž si zpomene, že mu tú česť dali.

Stárce si sami vyberú stárky, vezme si každej tú svú, ale mosijú si jich od rodičů vyptat. Dyž mu ju pro nějakú věc nedajú, vezme si sestru, lebo sestřenicu za stárku, aby ju nepohněval. Nekde se nechajú dost prosit. No ja, ono to taky neco stójí, nekerá má třeba za 70 zlatých šatů na ty hody, to može mět tálek za ty peníze. Chodijú všeci najednú ptat o ty stárky, a tí ovádijú. Napřed dú beztak k první, potom po pořádku k ostatním. (Stárky potom při každým procesťvú ověňčijú korúvje, aji kostel vyparádijú nekde kvítím, každej svátek a každú nedělu). Ná dyž sú stárky vyptané, shánijú stárce muzikantů, smluvijú se s něma na tři dni, a v sobotu večír postavijú před šenkem vysočajznú máju, s pěkným borkem na vršku. Nekde mají aji malú muziku pro tech, co vyšli ze škoie, a indá aji děcka nekde pod kůlnůu na neco šviřinkaly a tancovaly. Nejveselejší je to, dyž všeci hospodští veznú muziku, to možete ohluchnúť, enom to račí na všechny strany.

Indá pověsili na borek dva šátky, červeney a bíley, a opantlilili jich, včil dávajú fány bílú a červenú a pantle tak plápolajú v povětrú. Potom navezú šutru, pěkně to urovnajú, a postavijú les pro muzikantů. Každá stárka nachystá svému stárkovi voničku a fedro. Je to ale 35 roků, co u nás třetí a štvrtá stárka zametávaly u máje.

Vonička stárkovská je z dělaného kvítí s guličkama a zrcadýlkama. Na druhé straně je červenýma malušenkýma mašličkama škrúbkovýma podložená. Ke klobúku ju připnem hrubým špendlíkem.

Fedro – z brslenového dřeva se nastrúhaly drobušenky vlákýnka, a ty přidělali na fedro (na dřevěnou hůlku). K fedru indá mívali veliký šátky červený turecký, dvúloketní, na obůch stranách přišili bílý šátky – jeden hrubej, druhéj malej – a na ty bílý srdeček a koleček z pantlí nadělali. Ten stárek byl v tem celý omotaney a svěčelo mu to, oči na něm mohl nechat. Potom měli pomenší šátky hatlasový a včil žádný. Ale ty fedra taky dost koštovaly. Za štíry fedra musijú dat 10 zlatých a čepák vína.

Stárce a stárky, všeci chlapci a děvčata mají k hodom od hlavy po paty všecko nový po první na sobě. Nekde si to oblečú v nedělu, nekde v pondělí. Za týdeň po hodech idú všechny děvčata v hodových šatech do kostela. Stárky mosijú mět dvoje šaty nové. Novej vysokej věnec a kotůč taky mosijú mět.

Oblečení stárky na hody, nevěsty a družky na svatbách:

Bílý pančochy, střevíce s lakem a s bombíkama. Sukňu so metku, plyšku, hedvábnú nebo hatlasku. Fěrtoch hedvábney a pantle okolo sebe, kukávce patysovy s obršlákem. Sváteční sú vyšívány, krajkový, háčkovány lebo pletený. Kordulu třeba takovú, jakú má sukňu, hrubej věnec s kotůčem.

Kotůč – ty kotůče bývaly inačí. Nebyly tak naskládány pantle dokolečka jak včil. Vlasy nám pěkně otočila do červených pantlí a přišla do kolečka mosaznú jehlicú. Potom na ty otočený pramínky vypchala nám špendlíkama všelijaký tulipány, kolečka a srdéčka, a to bylo všecko vidět. A ty pentle uvazúvky na krátko nám uvázala do týla. Takovýto kotůče měla stárka aj nevěsta, dyž se vdávala.

Pozdější popis kotůče:

Na kotůč potřebuje stárka ale 25 loktí pantlí širokých a ze 4 lokte huzunkých. Kotůče skládají ženský, – šak já myslím v každé dědině enom jedna, co to umí, – tá potom aji stárky zapletá. To jim rozdělí vlasy na čtyry díle, každé omotá červenou pantlu a pěkně takový kolečko z teho udělá a vzadu připne. Potom kotůč mosaznú jehlicí ke kolečku fest připne, aby se nemohl hnít. Věmec postaví na hlavu, vzadu ho sváže, a stárka je v parádě.

Oblečení stárka, ženicha a mládence. Dříve gatě koženice žlutý. Mužák si jich nechal až ke kotníkom dlůhý a svobodní enom po kolena a modrý vlněný pančochy k nim. Od kolen až skoro po kotníky visely žlutý, 2 prsty široký řemínky s vyraženými červeným a modrým sukýnkem vyparáděný. Aji po bokách byly gatě vyšitý na pozdyl a punt taky pěkně vyšitej. Natrčená košela, vyšíváný kordule, pod krkem mají svobodní uvázanú pěknú pantlu a při ni šátek – šnuptychl. Včilkej sú všeci celí černí v súkených šatech a černý pleskatý knoflíčky, alebo sponky v nich.

V hody po požehnaní začnú muzikanti před šenkem svolávat. Hrajú pár kúskú, a než se děvčata pozoblíkajú, chlapci zatím u šenku skáčú a výskajú. Až se lidi sejdú, idú stárci s muzikantama do domu první stárky, vezmú si od nich voničky a fedra, vyndú, každé vezme svú stárku za ruku, a tak v páru idú k máji aji s muzikú. Poslední den byla zavádka. Muzikanti spustijú, zpívajú a hrajú zavádkový písničky. První stárek vykročí s fedrem do kola, připije včeckým na zdraví, zavýskne, třikrát okolo máje pomaličku obende a šúpá trošku nohama. Zastaví se potom před první stárkou, kývne na ňu prstem, ona vykročí, třikrát se před ním šikovně zatočí, zachytnú se za prst a obcházejú zasej do kola. Ostatní stárci, jeden po druhým, to opakují (až jeden třikrát obende, vykročí druhéj), potom ostatní všeci v koli, a zavádijú druhéj.

První písemně doloženou stárkou byla Magdalena Hryzelková 1852-1947. V roce 1874 se provdala za kováře Františka Dočkala 1842–1928. Jako stařenka vzpomínala, jak byla za svobodna stárkou a jak na ni stárci složili písničku „Majdalenko Studýnková“. Podrobný článek o písničce vyšel ve zpravodaji Kobyly dědina v 3. čísle v roce 2021.

Hody máme zachycené i ve fotografii. Fotka „Hody u šenku“ (horní hospoda) autora Josefa Klvaňi je datována rokem 1896 (někde mylně uvedeno 1897) a je uveřejněna v prvním vydání Lidských dokumentů od Augusty Šebestové a také na přebalu posledního vydání této knihy z roku 2022. Na zadní straně přebalu je tatáž fotografie i s popisem osob. Popis vznikl mnohem později než samotná fotka, proto některá uvedená domovní čísla neodpovídají době vzniku fotky, ale až v době za více než 20 let. Někteří jsou označeni ?, to se už tehdy nepodařilo vypátrat kdo to byl. Budeme věřit ostatnímu popisu, a ještě jej trochu upřesníme.

Uprostřed fotografie jsou dvě stárky.

U první stárky zleva je ? chybí její jméno. Její stárek je Václav Studýnka 1872-1953 č.p. 16. Narodil se na č.p. 9. Dne 12. 1. 1897 se oženil s Marií Tlachovou 1871-1945 z č.p. 17. Jejich první dítě se narodilo na č.p. 9 u Studýnků.

Další děti na č.p. 162. V roce 1905 bydlí rodina na č.p. 16. Původní dům č.p.16 stál v Baráčích v řadě s domy č.p. 15 a č.p. 14. Dnes je na místě domu č.p.16 oplocený sad.

Druhá stárka a stárek. Hedvika Čěšková roz. Hanáčková č.p. 119, Ondřej Čěšek č.p. 119. Hedvika Hanáčková se narodila v r. 1881 na Vrbici. Její matka pocházela z Kobyly z č.p. 68 a provdala se na Vrbicu. Když v roce 1893 ovdověla, vrátila se i se třemi dcerami, Hedvikou 1881, Magdalenou a Anastáši 1883 do Kobyly na č.p. 68. Původní dům č.p. 68 stál vedle domu č.p. 69 za horní hospodou. Ondřej Čěšek, nar. 1874 na č.p. 119, se 18. 5. 1900 oženil se svojí stárkou Hedvikou Hanáčkovou. Bydleli na č.p. 119, v roce 1902 se jim narodil syn Ondřej. 12. 8. 1903 Hedvika Čěšková zemřela, bylo jí 22 let. Dne 9. 9. 1903 se vdovec Ondřej Čěšek oženil s Marií Mikulicovou *1882. V roce 1904 se jim narodil syn Václav a 25. 4. 1906 Ondřej Čěšek zemřel na tuberkulózu. Bylo mu 32 let. Syn Ondřeje a Hedviky Čěškových Ondřej byl v roce 1922 prvním stárkem na prvních sokolských hodech.

Sedící zleva

František Lanžhotský č.p. 7, se narodil v r. 1876 na č.p. 72. V roce 1902 se oženil s Anastáši Hanáčkovou nar. 1883 na Vrbici, sestrou Hedviky Hanáčkové Čěškové. Po svatbě bydleli na č.p. 7. Jejich syn František 1903-1975 byl prvním stárkem na orelských hodech v r. 1925.

Damborská Josefa, roz. Čěšková, č.p. 137 a Damborský Jan č.p. 137. Jan Damborský 1874-1956 nar. na č.p. 155 se v roce 1901 oženil s Josefou Čěškovou nar. 1880 na č.p. 119 (Josefa je sestrou stárka Ondřeje Čěška). Po svatbě bydleli na č.p. 155. V roce 1920 bydlí rodina na č.p.137. Jejich syn František 1904–1989 byl stárkem v roce 1924 na prvních orelských hodech. Dcera Kateřina nar. 1910 byla stárkou v roce 1929.

Karel Pátek č.p. 146, Pátková Anna, rozená Kubíková, č.p. 140. Karel Pátek 1872-1948 nar. na č.p. 140 se v roce 1900 ženil s Annou Kubíkovou 1880-1958 na č.p. 206. Po svatbě bydlí manželé na č.p. 140. Jejich syn František 1903-1969 byl v roce 1922 3. stárkem na prvních sokolských hodech. Stárkem byl i další syn Václav 1901-1969 i syn Josef.

Otáhal č.p. 64. Josef Otáhal 1837-1933 na č.p. 64. Starosta Kobyly z let 1888-1891. Měl tři syny – Františka 1863-1915, Augustina 1867-1942 a Josefa 1869. Všichni tři byli již v roce pořízení fotografie 1896 ženatí. Může to být buď František nebo Josef. Augustin je na této fotce mezi muzikanty.

Stojící zleva, první řada

Marie Studýnková, roz. Kovaříková, č.p. 77. Marie Studýnková, roz. Kovaříková, nar. na č.p. 173. V roce 1901 se provdala za Václava Studýnku 1876-1954 z č.p. 2. Nejříve bydleli u nevěsty na č.p. 173, zde se jim narodily děti. Později se přestěhovali na č.p. 77. Studýnci zde bydleli ještě nedávno. Dnes je z tohoto domu „Kavárna a penzion U Křížku“. Jejich syn Petr 1905-1981 byl stárkem v roce 1928. Dcera Božena byla stárkou také.

Anna Otáhalová, roz. Damborská, č.p. 447, se narodila v roce 1881 na č.p. 237. V roce 1903 se provdala za Josefa Otáhala 1879-1943 z č.p. 162. Na začátku bydleli u nevěsty na č.p. 237, později se přestěhovali na č.p. 447.

Jan Klíma č.p. 286 nar. 1872 se v roce 1897 oženil s Lucií Báňovou 1874-1922. Nejdříve bydleli na různých č.p. V roce 1921 bydlí u Janových rodičů na č.p. 266. V témže roce se stává Jan Klíma majitelem domu č.p. 287 (dříve č.p. 48b, na Suchém řádku naproti domu č.p. 47 u zmole) V roce 1922 mu zemřela manželka Lucie. Oženil se podruhé a s manželkou Františkou 1892-1983 a synem bydleli na č.p. 287. Dům s č.p. 266 časem zanikl, dnes toto číslo má sokolovna. Zanikl i dům č.p. 287. Dnes je zde nová zástavba.

Češková č.p. 178, rozená Františka Vajbarová, 1877-1957 nar. na č.p. 254. V roce 1899 se provdala za Václava Češka 1876-1948 z č.p. 234. Nejdříve bydleli na č.p. 320. Zde se jim narodily děti. V roce 1910 bydlí na č.p. 178. Jejich dcera Blažena byla stárkou asi v r. 1924.

Rostislav Otáhal č.p. 87, 1877-1962 nar. na č.p. 147. V roce 1900 se žení z č.p. 296 (dříve 147b), a bere si Františku Nejedlíkovou 1880-1943 z č.p. 89. Bydleli u nevěsty na č.p. 89 – Otáhalovi zde bydlí stále.

Žalkovská, roz. Damborská, č.p. 276, Žalkovský č.p. 276. Vedle stárka Češka stojí zprava Františka Damborská nar. 1879 na č.p. 237. Je sestrou Anny Damborské 1881 provdané Otáhalové. Františka přestoupila v červnu 1904 z církve katolické do církve evangelické proto, aby se v červenci téhož roku provdala za evangelíka Josefa Žalkovského 1879-1944 z č.p. 5c. Po svatbě bydleli na č.p. 276 (dříve 5c). Jejich dcera Veronika 1904 byla v roce 1922 stárkou na prvních sokolských hodech. Josef Žalkovský byl dlouholetým pokladníkem Sokola.

Škrobáková, roz. Krmíčková, č.p. 184, Škrobák Václav č.p. 184. Františka Krmíčková 1881-1927 nar. na č.p. 111. V roce 1900 bydlí se svojí ovdovělou matkou a bratrem na č.p. 184. Františka se v roce 1901 provdala za Václava Škrobáka 1876-1944. Po svatbě bydlí u nevěsty na č.p. 184.

Herzánová, roz. Krmíčková, č.p. 184. Mohla by to být matka Františky Krmíčkové provdané Škrobákové – Marie Krmíčková, roz. Šťavíková, nar. 1862. Ta se v roce 1880 provdala za Františka Krmíčka ze Staroviček. V roce 1896 již byla pravděpodobně vdovou. Nebo by to mohla být Marie Herzánová nar. 1855, která se v r. 1875 provdala za Tomáše Krmíčka z Velkých Pavlovic. Bydleli v Kobylí na č.p. 33. Měli několik dětí, z nichž poslední se jim narodilo v roce 1900.

Ostatní stojící zleva

František Sedláček č.p. 408, 1884-1947 nar. na č.p. 130. V roce 1909 byl v hody prvním stárkem. V roce 1910 se oženil s Františkou Lanžhotskou 1893. V roce 1920 bydlí i s rodinou na č.p. 408.

Lanžhotský Teodor č.p. 73. Eduard Lanžhotský 1883-1974 nar. na č.p. 72. V roce 1910 se oženil s Marií Vojtěškovou 1887-1956 z č.p. 56. Nejdříve bydleli u nevěsty, poté chvíli u rodičů na č.p. 72. Až po roce 1915 se rodina přestěhovala na č.p. 73. Byl muzikantem. V době vzniku fotografie mu bylo 13 let. Měl syna Teodora 1917-1974. Eduard byl bratr Františka 1876 z č.p. 7.

Následující dva muzikanti neurčení.

Otáhal Petr č.p. 396, 1860-1943 nar. na č.p. 142. V roce 1886 se oženil s vdovou Marií Pátkovou, roz. Hajdovou, 1844-1921. Ta je matkou Karla Pátka 1872-1948. Po svatbě bydlí na č.p. 140, V roce 1910 bydlí na č.p. 396

Muzikant beze jména.

Dufek František č.p. 398, 1861-1939 nar. na č.p. 261. V roce 1885 se oženil s Marií Studýnkovou 1860-1937 z č.p. 9 (sestra stárka Václava Studýnky) V roce 1910 bydlí i s rodinou na č.p. 398.

Otáhal Augustýn č.p. 79, 1867-1942 nar. na č.p. 193. V roce 1892 se z č.p. 64 žení s Magdalenou Řačákovou 1872-1952. V roce 1900 bydlí na č.p. 79

V této době bývali stárce dva. První stárek byl starší a měl odslouženou vojenskou službu. Druhý stárek byl vybrán z „rekrutů“. Hned po volbě stárků podepisovali nově zvolení se zastupiteli obce protokol. V Kobylské kronice je jeden zaznamenán.

Protokol při volbě stárků dne 12. dubna 1909

Nově zvolení stárce přijímají volbu tuto a zavazují se vždy a všude podrobiti se vůli obecního představenstva, také vždy a všude při muzikách jako v chrámu páně, pak večerní dobu po 10. hodině večer na pořádek v osadě dbali, když se výtržnosti od sotva školy odrostlé mládeže tropí, tomu všemožně předcházeli. Zavazují se nově zvolení stárce, popřípadě dalších výtržností na vyzvání obecního představenstva složit před muzikou 20 korun, před hody 60 korun co zálohu k rukám obecního představenstva, která by v pádu výtržnosti propadla pro chudinský fond, v pádu pořádku se vrátí. Protokol skončen a podepsán.

Borovička Josef – radní

František Sedláček – I. stárek

Lanžhotský František – radní

Josef Kaňa – II. stárek

Rozínek Josef – radní

Jan Dufek – zapisovatel

Prvním stárkem byl v roce 1909 František Sedláček 1884-1947, byl muzikantem, kapelníkem i starostou obce Kobylí. Druhým stárkem byl Josef Kaňa 1888-1940.

V roce 1914 byli také dva stárce a dvě stárky. František Dufek 1893-1952 s Marií Kovářovou, rozenou Herzánovou, 1895-1971 a Antonín Češek 1894-1935 s Marií Vajbarovou, rozenou Češkovou, 1896-1964. Svatbu měli v roce 1918, Antonín Češek byl muzikantem i kapelníkem.

Oblečení je popsáno z dostupných fotografií z té doby:

Stárek – kalhoty i kordula z černého sukna, boty vysoké černé, košile bílá s malým límečkem, zapínání vepředu. Začíná její zdobení, podélné protažení červenou asi 1,5cm širokou pentličkou na předních dílech, objevuje se i barevná výšivka. Oblečení doplnil klobouk šmukáč s voničkou a fedro. Oblečení stárek se neměnilo.

Marie Vrbasová, Jan Křížák

Prameny:

Augusta Šebestová – Lidské dokumenty

Kronika obce Kobylí

Moravský zemský archiv Brno

Fotografie Muzeum obce Kobylí

Radoslava Bureš Obadalová

Trocha historie z kobylských hodů

Hody 1920

Hody 1925

Hody 1927

Hody 1928

Hody U Lipy 1923

Spoluobčan Rudolf Brablenec

Zcela náhodou jsem v brněnské matrice objevil šokující zápis. Dalším bádání jsem zjistil podrobnosti tohoto smutného příběhu.

Před 1. světovou válkou žila v Kobylí rodina Brablenecova. V roce 1912 se Petr Brablenec v Pavlovicích ženil s Janou Francovou. Ještě v Pavlovicích se jim v roce 1913 narodil syn Rudolf. Před válkou se rodina Brablenecova vrátila do Kobylí, bydlela na Suchém řádku č. 312. Zde prožil Rudolf mládí, vyučil se číšníkem a v r. 1937 se v Židenicích oženil. Během 2. světové války žil s rodinou v Brně a stal se vrchním číšníkem.

Dne 20. dubna 1945 nedaleko domu, kde bydlel, stál na nádraží nákladní vlak s cukrem. Lidé si začali cukr odnášet domů. Četníci proti nim nijak nezasahovali. To se však nelíbilo jedné německé rodině a spolu s příslušníky wehrmachtu české občany zadrželi. Byl mezi nimi i Rudolf Brablenec. Všichni byli hned toho den předáni gestapu, které sídlilo na právnické fakultě na ulici Veveří č. 70.

Druhý den, tedy 21. dubna dopoledne, zasedl stanný soud a všichni byli odsouzeni k trestu smrti. Jednalo se o 14 mužů a 1 ženu.

Popravu gestapo provedlo odpoledne na vojenské střelnici v Medláncích. Do vykopané jámy si lehlo 7 mužů obličejem k zemi a byli usmrceni ranou do týlu. Po částečném zahrnutí hlínou si do jámy lehli další muži a způsob usmrcení se opakoval. Na konci byla zastřelena jediná žena.

V té době už bylo Kobylí osvobozeno Rudou armádou a do Brna vstoupila sovětská vojska 26. dubna. V listopadu 1945 byla provedena exhumace zavražděných a byly důstojně pohřbeni na Ústředním hřbitově v Brně. Po Rudolfovi zůstala vdova, syn Ivan a dcera Eva.

Otázka na závěr. Budou pozůstalí a příbuzní těchto zavražděných občanů radostně vítat sjezd SNL v Brně?

Jan Křížák

Prameny: MZA v Brně, Archiv města Brna

HODY KOBYLÍ 2026

Kobylští stárce, stárky a chasa Vás srdečně zvou na tradiční krojované hody, které se konají ve dnech

20., 21., a 22. června

Program hodů:

Čtvrtek 18. 6.

- Stavění máje, začátek od 17:00 hodin, poté posezení u cimbálové muziky Modruša

Sobota 20. 6.

- Od 7.00 hodin zvaní celé obce
- Od 15:30 začátek průvodu ze Sokolské zahrady pro 2. stárku
- Průvod pro stárku: Sokolská - Augusty Šebestové - Kolem Záložny nahoru - Dvorce - Školní
- Průvod od stárky: Školní - Augusty Šebestové - Na Kašnici - Sokolská zahrada

Neděle 21. 6.

- V 13:30 hodin začátek průvodu ze Sokolské zahrady pro 1. stárku
- Průvod pro stárku: Sokolská - Osvobození - Baráky
- Průvod od stárky: Baráky - Augusty Šebestové - Kolem Záložny nahoru - Dvorce - Školní - Židovka - Suchořádkská zmola - Suchý řádek - Osvobození - Augusty Šebestové - Sokolská zahrada

Pondělí 22. 6.

- V 14:00 hodin začátek průvodu pro 4. stárku a pro 3. stárku
- Průvod pro 4. stárku: Sokolská zahrada - Sokolská - ke komunálu
- Průvod od 4. stárky pro 3. stárku: Sokolská - Sokolská zahrada - Pod Padělky
- Průvod od 3. stárky: Pod Padělky - nahoru k parku - Střední ulice - Augusty Šebestové - na Kašnici - Sokolská zahrada
- V 17:00 hodin předpokládaný začátek zavádky

Velké poděkování

Ve dnech 11. a 12. dubna 2026 pořádal Myslivecký spolek Rakvice Chovatelskou přehlídku trofejí zvěře ulovené v sezoně 2025-2026 na okrese Břeclav. Výstava proběhla v sokolovně v Rakvicích. Příznivci myslivosti si zde mohli mimo jiné prohlédnout i nádherné obrázky z přírody dětí 3. třídy naší školy pod vedením paní učitelky Zdeny Pálenské.

Další obrázky dětí ze všech oddělení kobylské družiny jsou k vidění ve vitríně u prodejny COOP Kobyly.

Děti jsou moc šikovné. Patří jim velký obdiv a díky.

Marie Blažková

Po kobylských uličkách za vínem 2026

Kobylský spolek vinařů pořádal 18. dubna jarní otevřené sklepy aneb Po kobylských uličkách za vínem. Svě dveře letos otevřelo 22 kobylských vinařství po celé obci, návštěvníci měli možnost téměř u každého sklepa něco pojíst nebo si zazpívat s živou hudbou.

Ten, kdo si koupil vstupné v předprodeji, si mohl v sokolovně vyzvednout kabelku se skleničkou, brožurkou a propiskou již v pátek odpoledne, nebo pak v sobotu od 10:00 do 16:00 hodin. V brožurce se nacházely kupóny na zakoupení lahví vína, mapka, popis jednotlivých vinařství, informace o nabídce občerstvení, rozvozových autobusech a vláčku jakožto kyvadlové dopravě mezi sklepy, který je každoročně plně vytižen. Kdo si nestihl vstupné pořídit v předprodeji, ten si jej mohl zakoupit na místě v den konání akce.

Sobota dopoledne se nesla v duchu vyzvedávání vstupenek a orientování se v široké nabídce akce. V sokolské zahradě se nacházela chill out zóna se skákacím hradem pro nejmenší a širokou nabídkou občerstvení, bylo zde připraveno i dostatek místa k posezení, takže ideální místo pro odpočinek velkých i malých návštěvníků akce. V odpoledních hodinách zde hrála k tanci a poslechu cimbálová muzika Dukát.

Jednotlivá vinařství oficiálně zavírala v sedm hodin večer, kdo zrovna nespěchal domů nebo nebyl příliš „ovíněn“, mohl přijít na večerní zábavu do sokolovny, kde do půlnoci hrála kapela Modul. Dobrovolní hasiči se na večerní zábavě postarali o výčep, a nejen pivo teklo proudem. Kdo ale přišel čistě za vínem, měl možnost koupit si víno od spolkových vinařů.

Neděle ráno byla pro některé ve znamení střízlivění, ale pro většinu návštěvníků znamenala nákup ve vinařstvích, kde jim nejvíce chutnalo. Prodej vín probíhal od 9:00 do 12:00 hodin. Pro návštěvníky, kteří museli domů hned v sobotu anebo nestihli nedělní nákup, byly v mapce uvedeny kontakty na jednotlivá vinařství, mohli si tedy později objednat přímo u vinaře.

Letošní akce se opět vydařila, čemuž přispělo i krásné, slunečné počasí. Velké poděkování patří hlavně jednotlivým vinařstvím, která vytvořila skvělou atmosféru, samotné obci Kobylí, technickým službám a všem spolkům, kteří se podíleli na akci. Věříme, že podzimní otevřené sklepy budou stejně úspěšné jako jarní a 19. září si tuto akci zopakujeme i s burčákem.

Na zdraví!

Vinaři z Kobylí, z.s.

NATEZA

Vše pro vaše stroje.

Cesta k nám je teď složitější, ale nákup ne.

**Ložiska, řemeny i další sortiment
s dopravou zdarma!**

Při nákupu nad 750 Kč s kódem:

DOPRAVAK26

Sleva platí do 15.7.2026

PIVOVAR MYJAVKA

K l o b o u k y u B r n a

- Rodinný pivovar **Myjavka**
- **Sládek: Tonda Kovářík z Kobyly**
- Výroba a prodej: Nádražní 830/85, Klobouky u Brna
- **NOVÁ PRODEJNA V KOBYLÍ**
- Po telefonické dohodě můžete naše pivo koupit i na adrese Kobyly č.p. 1, tel. +420 777 407 046
- Piva plzeňského typu, spodně kvašená, dvou a třířmutové receptury, české slady, české chmely
- **DIANA 6° - SÁRA 8° – TONČA 9° - ANČA 10°**
- **MATYLDA 11° – KVĚTA 11° – ERŽIKA 11° - DROBĚNA 12°**
- Balení: lahve PET - 1l a 1,5l, sudy – 15l, 30l a 50l
- Dárkové sady na míru
- www.myjavka.cz pivovar@myjavka.cz **facebook**

SPOLEČNOU CESTOU

Komunitní zahrada

Stále pracujeme na rekonstrukci komunitní zahrady. Při několika brigádách byly osazeny keře a stromy podél zahradních zdí. Keře budou tvořit živý plot a pozadí pro rostliny. Kolem studny byly do kruhu vysazeny středomořské rostliny. Na celé ploše zahrady byla zaseta tráva. Součástí farní zahrady je studna, která v minulosti sloužila jako zdroj užitkové vody pro faru, zahradu a přilehlé hospodářské budovy. Je hluboká asi 14 metrů. Její technický stav však byl velmi špatný. Proto jsme se rozhodli horní část studny zrekonstruovat. Bylo třeba opatrně rozebrat poškozené zdivo a znovu vystavět a obložit prstencový základ tak, aby se na něj mohla bezpečně umístit kovová mříž. Studna se tak stala srdcem celé zahrady. Celá mříž je ručně snýtována a je položena na dvou půlkruzích z plechu. Vnitřní průměr je 2 m a vnější 2,40 m. Je sešroubována ručně kovanými maticemi. Z diskuze architektky a uměleckého kováře vznikl návrh na doplnění mříže o tři kruhy se čtyřmi citáty z Bible. Jsou vyhotoveny z pásovin a zasunuty do sebe na výšku. Biblické citáty vztahující se k vodě navrhl otec Tomáš a schválila je pastorační rada farnosti. Dílo je ošetřeno zinkem a kovářskou grafitovou barvou. Celková hmotnost činí 200 kg. Zhotovitelem je místní Atelier Mlat.

Citáty na okovu studny jsou vybrány dva ze Starého a dva z Nového zákona:

„S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.“ (Iz 12,3)

„Jako jelen prahne po bystré vodě, tak touží duše po tobě, Bože.“ (Žl 42,2)

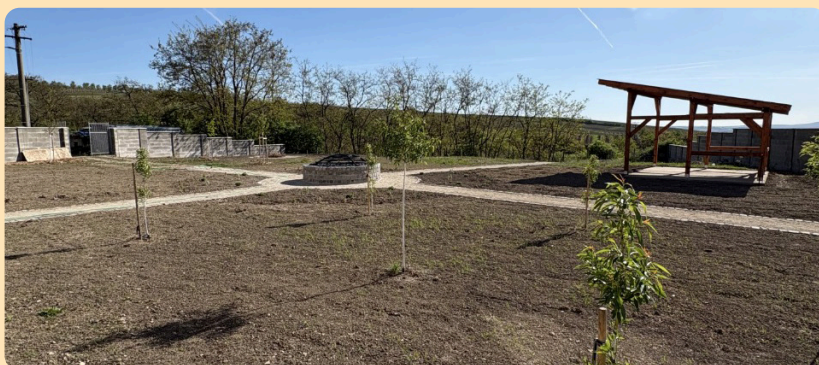
„Kdo se napije vody, kterou mu dám, nebude žíznit navěky.“ (Jan 4,14)

„Kdo věří ve mne, tomu potečou z nitra řeky živé vody.“ (Jan 7,38)

Tyto výroky působí obrazně: pramen – touha – utišení žízně – proud života. I nevěřící člověk v nich může cítit naději, klid a krásu přírody.

Věříme, že se komunitní zahrada stane pro všechny občany místem pro setkávání plné radosti a smíchu, ale také oázou klidu a ztišení pro ty, kteří to potřebují.

Svatý Jiří-patron našeho kostela-symbol boje dobra proti zlu, římský voják a mučedník ze 3.-4. století.

Odmítl se vzdát křesťanství v době císaře Diokleciána, byl uvězněn, krutě mučen a roku 303 popraven. První svatojiřský chrám ve 4. století nechal postavit císař Konstantin na místě hrobu svatého Jiří ve vesnici Lydda nedaleko Jaffy.

Odkaz svatého Jiří v době současných válečných konfliktů a násilí páchaných na celém světě nabývá na stále větší aktuálnosti – zlo nesmí zvítězit! **„Svatý Jiří, patrone náš, oroduj za nás“!**

Svatého Jiří jsme oslavili krojovanou mší svatou 3.května, kterou celebroidl p. Jiří Janoušek, děkan ve Slavkově. Slavnostní atmosféru umocnili krojovaní a krásný zpěv mužáků. Potom se podávaly výborné hodové koláče a skvělé kobylské víno za doprovodu dechové hudby Sklepanka.

Bylo krásné počasí a hodovníci si také prohlédli osázenou komunitní zahradu s krásnou centrální studnou s novým okovem.

Děkujeme všem, kteří se jakkoliv podíleli na oslavách svatého Jiří.

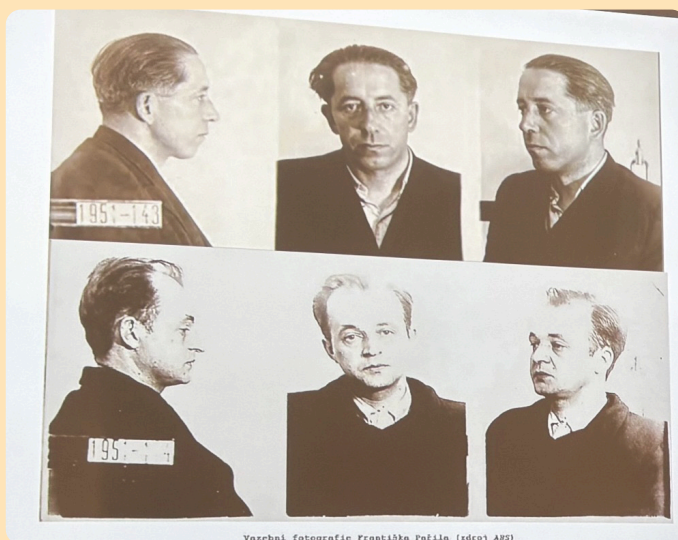

Jan Bula a Václav Drbola (rodák ze Staroviček) - dvě jména, která měla být zapomenuta

29. května jsme v komunitním centru vyslechli velmi zajímavou přednášku P. Lukáše Janouška, ve které jsme se v kontextu časové linie podrobně seznámili se životy dvou mladých venkovských kněží, kteří si díky své neústupnosti, odvaze a věrnosti pravdě po víc než 70. letech vysloužili jedinečné místo v našich dějinách jako první blahoslavení moderní české historie.

Ve vykonstruovaných procesech byli oba kněží na začátku 50. let odsouzeni k trestu smrti přesto, že se zločinů, z kterých je vinila obžaloba, nedopustili a dopustit ani nemohli. Jan Bula a Václav Drbola byli plně rehabilitováni až po roce 1989, kdy byly jejich popravy označeny za justiční vraždy. **Oba muži se stali symbolem odporu vůči útlaku, neochvějné pevnosti hodnot, vnitřní integrity a hluboké víry.**

Podrobné informace na www.buladrbola.cz

Všechny fotografie Františka Peřila (zdcoj APS)

UPOZORNĚNÍ !!!!

Od 1. září bude nedělní mše svatá v Kobylí začínat v 8:00 hodin.

Poděkování za úrodu a požehnání vinařům k vinobraní

Srdečně vás zveme na slavnostní mši svatou, při které společně poděkujeme za letošní úrodu a vyprosíme požehnání pro všechny vinaře k vinobraní.

13. září 2026 v 8:00 hodin v kostele v Kobyli

Požehnání prvňáčkům a školákům

Zveme všechny prvňáčky, školáky, učitele i jejich rodiny na slavnostní žehnání u příležitosti začátku nového školního roku

v neděli 30. srpna v 11:00 v kostele sv. Jiří.

Přijďte společně zahájit nový školní rok a vyprosít Boží požehnání pro všechny, kteří vstupují do školních lavic i těch, kteří je provázejí.

Srdečně vás zveme na farní kavárnu,

která se koná jednou za 14 dní vždy po nedělní mši v komunitním centru. Je to příležitost k setkání, popovídání a příjemně strávenému času.

Termíny farní kavárny:

6. 9., 20. 9., 4. 10., 18. 10. a následující neděle

Těšíme se na setkání s vámi.

BRÝLE PRO AFRIKU

Sbírka slunečních a dioptrických brýlí pro potřebné lidi v Africe byla vyhlášena kobylskou farností. Celkem se nám z více jak čtyř vesnic sešlo 1060 kusů brýlí a velké množství dioptrických sklíček. Velkým překvapením byla krabice, která doputovala z VUT z Brna (nějaký dobrodinec ji tam s plakátem umístil). Další perličkou byl také dar jedné z nejmenovaných optik v okolí. Velmi nás potěšila aktivita občanů, kteří sbírali brýle tam, kde mají dosah – třeba v práci nebo v rodinách. Pilně nám pomáhaly také pracovnice obecního úřadu v Kobyli.

Všem dárcům, příčinnivým spoluobčanům, farnostem a OÚ v Kobyli patří

VEKÉ DÍKY!

Společně jsme pomohli více jak tisíci lidem v Africe ke vzdělání a práci, protože na ni prostě uvidí. Také sluneční brýle pomohou nemocným s očním onemocněním. Dioptrické brýle tam totiž mají hodnotu ročního výdělku dělníka a tím jsou pro běžné občany nedostupné.

Markéta Otáhalová

Také letos jsme pěšky putovali k Panně Marii do Žarošic

Slova, co hřejí...

Vděčnost mamince

Jsem Ti vděčný...

... že jsi mi dala život

...že jsi mě vychovávala

...že jsi ze mě udělala toho, kdo jsem

...za všechno, co jsi pro mě udělala a děláš.

Mám Tě rád.

Daniel Malec

POHÁR ROZHLASU

Tak se nazývají atletické závody v okresním měřítku konané tradičně v květnu v Břeclavi. Žáci zde soutěží jako maximálně desetičlenný tým v těchto disciplínách: běh na 60 metrů, skok vysoký, skok daleký, hod kriketovým míčkem u mladších žáků a žákyň, nebo vrh koulí u těch starších. Dále se běží štafeta 4 x 60m a nakonec je měřen i náročný vytrvalostní běh. Mladší hoši běží 1000m, starší 1500m. Mladší žákyně 600m a starší 800m.

Každý závodník může startovat maximálně ve dvou disciplínách a štafetě. První místa většinou vyhrává ZŠ Slovácká Břeclav, poněvadž mezi jejími žáky je spousta atletů.

Proto je pro nás úspěchem, když v této velké konkurenci dosáhneme na 3. místo.

Radost nám letos udělaly naše **sedmačky a šestačky**. Ty vybojovaly **bronzovou medaili**.

A k tomu navíc přidali **deváťáci a osmáci** krásné **týmové druhé místo!!!**

Pokud žák získá ve dvou disciplínách pro tým přes 1000 bodů, je to skvělý výkon. **Adéla Herůfková** se nad tuto hranici dostala s 1070 body. **Matyáš Hasík** získal bodů 989.

Těší nás, že žáci a žákyně mají chuť naši kobylskou školu reprezentovat, navíc tak dobře.

Milena Horáková

Mladý zemědělec

Tak se nazývá celostátní soutěž pro žáky sedmých a osmých tříd. Dne 24.3. se v Městské střední odborné škole v Kloboukách u Brna konalo regionální kolo za účasti 67 žáků z 23 škol Jihomoravského kraje. Soutěžící čekali teoretický test a praktická část. V té měli žáci předvést umění jezdit s kolečkou, dojít, poznat semínka rostlin a mláďata hospodářských zvířat, či pojmenovat zemědělské stroje. Zajímavý byl i doprovodný program. Jízda v traktoru a na bryčce s koňmi, prohlídka školy.... Naši školu reprezentovali osmáci **Jakub Horák**, **Vojtěch Pokorný** a **Štěpánka Čeperová**, která obsadila na krásné **5. místo**. Moc gratulujeme.

Milena Horáková

HORIZONT CUP 2026

Florbalové derby v Ivančicích

Tak se nám konečně poštěstilo a mohli jsme si zahrát ne přátelské utkání, ale dokonce hned turnaj v mých rodných Ivančicích. Já jsem tak mohl sledovat nejen naše bojovníky, ale také velmi šikovné protihráče, děti mých dávných přátel a kamarádů. Turnaj se uskutečnil v neděli 26. dubna.

Chvilí před odjezdem jsme řešili náhradního brankáře a rychlé úpravy sestavy. Vše se nakonec zvládlo a my jsme mohli vkročit na palubovku.

A vstup to byl excelentní. Soupeře z Dolních Kounic jsme zaskočili rychlým nástupem a sedmi góly. Avšak s Tišnovem bylo vše jinak. Dlouhé čekání na první branku a vznášející se napětí nad herní plochou bylo znát. Neskutečným zákrokem nás podržel brankář a míček oproti tomu končí v soupeřově síti. K tomu skvělá střela a my tím přidáváme gól jistoty. Skromná výhra. S nadšením nastupujeme do třetího utkání proti Ivančicím A. Zde však brzy všechno dobré pomíjí a my po inkasovaných deseti brankách jdeme do kolen. Padá na nás tíha a výsledek se projevuje i na některých charakterech. Zbavujeme se toho břemene a opět stojíme vzpřímeně proti druhému týmu z Ivančic. Zde již předvádíme skvělý výkon, ale už jen těžko stahujeme náskok, který jsme ztratili v prvních minutách. Bojujeme do posledních chvil. Stejně tak se ale o vítězství rve soupeř a jeho brankář nám bere naděje na celkové možné druhé místo. Po prohře 5:3 získáváme pohár, bronzové medaile a odjíždíme s nadšením. Tři z účastníků hrají totiž amatérskou florbalovou ligu. O to více nás těší úspěch.

Tímto bych chtěl poděkovat rodičům za podporu a Patrii Kobylí za sponzorské dary. Největší chválu si ovšem zaslouží naši sportovci- Patrik Češek, Marek Hnidák, David Zlatník, Dominik Líznar, Tom Petlák, Veronika Peřinová, Hynek Vajbar, Kristián Secký, Petr Macek, Ben Kuchar a Samuel Melkus. A Ondřej Podolský jako organizátor.

Martin Melkus, školník a trenér

Matematický klokan

I v letošním roce se naši žáci zapojili do oblíbené soutěže Matematický klokan, ve které poměřili své síly v řešení zapeklých matematických úloh. Soutěž probíhala ve čtyřech věkových kategoriích a přinesla řadu skvělých výsledků.

Nejúspěšnější řešitelé:

Kategorie Cvrček (2. a 3. ročník)

Tomáš Petlák – 55 bodů
Adina Janošková – 52 bodů
Natálie Tothová – 50 bodů

Kategorie Klokánek (4. a 5. ročník)

Patrik Češek – 71 bodů
Theodor Vacek – 70 bodů
Sofie Čechová – 52 bodů

Kategorie Benjamín (6. a 7. ročník)

Alžběta Vahalová – 79 bodů
Tomáš Loveček – 77 bodů
Veronika Peřinová – 67 bodů

Kategorie Kadet (8. a 9. ročník)

Eliáš Jakub Stohanzl – 54 bodů
Leontýna Hošková – 52 bodů
Vojtěch Pokorný – 49 bodů

Všem účastníkům děkujeme za jejich snahu, odvahu a chuť řešit náročné úlohy. Oceněným žákům srdečně gratulujeme k výborným výsledkům a přejeme mnoho dalších úspěchů.

Pavla Jamborová

Od Hofburgu po Prátr: žáci objevovali Vídeň

Dne 7. května se uskutečnila jednodenní exkurze do Vídeň, které se zúčastnili žáci sedmého, osmého a devátého ročníku. Celkem se výpravy zúčastnilo 109 žáků pod dohledem 10 pedagogických pracovníků.

Během dopoledne si žáci prohlédli historické centrum města a seznámili se s nejvýznamnějšími památkami rakouské metropole, mezi něž neodmyslitelně patří náměstí Marie Terezie, nádherné budovy radnice a Parlamentu, Hofburg či dominanta města -katedrála sv. Štěpána.

Odpolední program patřil návštěvě oblíbeného zábavního parku Prátr, kde si žáci užili nejen atrakce a společné zážitky, ale také nevšední atmosféru jednoho z neznámějších míst ve Vídni.

Exkurze proběhla v příjemném duchu a celý den se tak velmi vydařil.

Lenka Varmužová

A co na to "účastníci zájezdu"?

Kromě prohlídky památek jsme...

- ...poprvé celý den mluvili anglicky.
- ...v parfumeriích vyzkoušeli parfémy.
- ...viděli, jak se míchá čokoláda ve vitrině obchodu s čokoládou.

...v Prateru utíkali strašidelným domem, kde v pozadí hrála strašidelná muzika. Sedli jsme si na sedačku, která nás houpala, nakláněla se s námi, točila se nám hlava. Z figurín jsme poznali robota, kostlivce.

...jako další atrakci jsme vyzkoušeli Supermana. Leželi jsme na sedačce, ruce natažené před sebou, projeli jsme dráhu vleže i ve výšce.

Hoši ze 7.A

...Líbilo se mi, že jsme u každé památky byli pár minut a ne půl hodiny....Taky jsme si dali tu nejlepší zmrzlinu v mém životě....V Prátru jsem byla na Black Mambě, řetízkačce, horské dráze, sombrérech a arkádách...

...U katedrály sv. Štěpána jsme si mohli vylézt na věž. Vyšlápli jsme těch 343 schodů a byl to super výhled!...

...Bylo to super. A jelikož jsem se mučil při výšlapu na věž sv. Štěpána, tak i bolestivě. První peníze jsem utratil za ten výšlap. V Prátru jsem se poprvé projel na horské dráze...

...V Prátru jsem byla na vodní dráze, na kolotoči Dancer a na Bumerangu. A to bylo šílené! Jeli jsme hlavou dolů, rychle dopředu a šupem dozadu. Ale bylo to super!...

...Líbilo se mi, že jsme viděli hodně památek. V Prátru to byla zábava a vyzkoušeli jsme hodně atrakcí, taky tam byla skvělá zmrzlina. Nejhorší bylo, že jsme museli přepočítávat eura na koruny...

...Ve Vídni jsem byla už potřetí, ale v Prátru poprvé. Jeden z nejlepších zážitků- stánek se zmrzlinou, kde jsme byli dvakrát: Byla to ta nejlepší zmrzlina, jakou jsem kdy měla...

...Ve Vídni jsem byl letos poprvé, bylo to v pohodě, ale atrakce moc drahé. Město docela pěkné a nikdo mě neokradl, takže taky dobré. V Prátru hodně atrakcí, ale čekal jsem, že tam bude víc lidí. Doufám, že příště pojedu taky a budu mít víc peněz...

Žáci 7.B a 7.C

...Výlet se mi líbil, i když jsem tam byl už dvakrát. Moc mě bavila procházka po vídeňských památkách...

...Bylo to super, vždycky se mi nejvíc líbí Stephansdom, jak je vysoký a celkově krásný. Ale tento rok jsem nahoru nešel, protože jsem věděl, že budu zase zmožený a o víkendu mám hasičské závody. Vídeň se mi líbí v tom, že je tam čisto, ne jak v Praze, a jsou tam poctivější lidi. Žít bych tam ale nechtěl, protože je to město a není tam pořádný les a nic, kde bych mohl dělat profesi, kterou chci...

...Vídeň se mi líbila, ale bydlet bych tam asi nechtěla. Je to tam všechno moc velké, cítila jsem se tam jako mravenec...

...Ze všech památek se mi nejvíc líbil Parlament. Nechtěla jsem zrovna moc vidět sochu Marie Terezie, protože ta zavedla školní docházku...

...Do Vídne jsem jela už podruhé a líbilo se mi tam víc, protože jsme navštívili mnohem víc míst. Trochu mě ale zklamalo, že jsme si památky nemohli prohlédnout líp. Určitě bych se tam chtěla někdy vrátit...

...Víc než památky se mi líbily atrakce v Prátru. Měli tam i churros, které mi moc chutnaly...

...V Prátru jsme se trochu osvěžili ve fontánce a pak jsem všechny peníze naházela do automatů...

...Zvláštní zážitek? Prošli jsme hodně obchodů a dokonce jsme byli v Applu, kde jsme si zkoušeli sluchátka. Pouštěli jsme si do nich písničky, ale sluchátka se najednou odpojila a hudba začala hrát po celém obchodě. A do toho můj budík na mobilu, že máme jít na sraz...

...Letošní výlet do Vídne byl opravdu zajímavý obzvlášť pro mě a moji kamarádku, se kterou se budeme hlásit na střední uměleckou školu. Chodili jsme totiž po historických památkách, které je potřeba znát, a to i z hlediska uměleckého slohu.... Na Stephanstrasse jsme s kamarádkou utratily své životní úspory, poněvadž je tam všechno tuze drahé.... V Prátru jsme se vyřádily, chodily na šílené atrakce a lovily plyšáky...

...Líbilo se mi tam víc než minule, hlavně to, že jsem byl s kamarády, že jsme se všichni spolu hezky prošli...

Žáci 8.A a 8.B

Hezčí a užitečnější...

Napadlo tě někdy, jak udělat školu nebo obec hezčí, jak lépe stmelit kolektiv nebo pomoci ostatním? Tak zněla výzva k účasti na projektu **Děti tvoří region**. Děti a studenti měli šanci předložit projekty na zlepšení školy, obce či komunitního života a svůj nápad uskutečnit s finanční podporou až 20 000 Kč. Soutěžilo se ve třech kategoriích: 1. stupeň, 2. stupeň a střední školy.

My ze **7. A** jsme této příležitosti využili a zapojili se. Pravidelně jsme se scházeli s naší třídní paní učitelkou Kubíkovou po vyučování. První nápad pořídit do školy sedačky na chodby nám nebyl doporučen z důvodu bezpečnosti při evakuaci školy. Nevadí, nevzdali jsme se a další projekt - **bylinkovou spirálu ve školní zahradě** - jsme došli do konce a přihlášku odeslali.

V pátek 20. března na Ekocentru Trkmanka ve Velkých Pavlovicích proběhla prezentace soutěžních projektů. Vítězem kategorie pro 2. stupeň se stala naše škola s projektem hřiště mini zoo. (Pozn.-viz zpravodaj březen 2026)

Náš projekt sice nebyl vybrán, ale my jsme si ho zrealizovali sami, vlastními silami. A máme z toho radost! Naše zahrada bude hezčí a užitečnější.

Julie Čechová, Anna Marková, Agáta Mikulicová, Nikol Kašubová, Antonín Koláčný (účastníci projektu)

Malý princ nám otevřel dveře do duše

Úterý 7. dubna strávili žáci 7. A ve společnosti vzácného hosta. Prostřednictvím lektorky paní Hany Švandelkové se totiž setkali s Malým princem. Toto světoznámé dílo je nevelké rozsahem, avšak velké dosahem pozoruhodných myšlenek a moudrosti v něm skryté. Objevovat všechno to bohatství pomohla dětem při společné četbě právě paní Hana. Zážitek to byl pro všechny zúčastněné, -nikdo neodešel "s prázdnou". Co jim, podle jejich slov, toto setkání přineslo?

- Cestu k pochopení nedorozumění v komunikaci.
- Schopnost vidět v překážkách nové příležitosti.
- Pomoc při vyrovnávání se se ztrátou.
- Konec hledání viny a nový pohled na svět.

Další ohlasy...

-Když jsem přišel do třídy, hned jsem cítil změnu. Jiné rozmístění lavic, příjemná nálada. Nečekal bych, že jedna kniha má tolik skrytých myšlenek. Děkuji také paní lektorce, která nás příběhem provázela. (M. Halm)

-Zapamatoval jsem si, že pravda vlastně neexistuje. (R. Soukop, J. Poulík)

-Ahoj Malý princ, ještě jednou děkuji, že jsi došel k nám do třídy. Zjistil jsem spoustu nových věcí a bylo super, že i rodiče mohli slyšet naši zpětnou vazbu. Ještě jednou děkuji a ahoj. (XY)

-Bylo to fakt dobrý, budu si to pamatovat dlouho. (K. Klíma)

-Malý princ, děkuji Ti za otevření dveří do duše a za ukázání, co se tam skrývá. (XY)

-O Malém princovi jsem si myslela, že je to jen pohádka, a teď si uvědomuji, že je nad čím se zamyslet. (XY)

-Naučila jsem se, na co si dávat pozor v budoucnosti. (A. Vykydalová)

-Bylo to moc krásné, pěkně vysvětlené. U aktivity s bababem jsme mohli projevit spolupráci a kamarádství. Díky Malému princovi jsme mohli poznat, že se dá život žít krásněji. A taky moc děkujeme paní Haničce, byla úžasná. (XY)

-Ahoj Malý princ! Tvůj příběh mi nedá spát, jsi sice jen malé dítě, ale skrýváš v sobě tolik emocí. Díky Tobě jsem si uvědomila, že život nemusí být tak černobílý, jak se zdá. Díky Tobě pan Exupéry přežil a nebyl to jen on, komu jsi pomohl, pomohl jsi svým poselstvím celému světu. Je mi líto, že jsi musel naši planetu Zemi tak brzy opustit, ale aspoň vím, že jsi šťastný se svou růží a koukáš se na nás z vesmíru. Už se nikdy nebudu koukat na hvězdy stejně, ale s tím, že tam je někdo, kdo chápe náš svět víc než kdokoli jiný. (XY)

P.S: To poslední XY píše obzvlášť nerada, protože za tak krásná, procítěná slova se jejich pisatel vskutku nemusí stydět a mohl by se pod ně s hrdostí podepsat. A věřím, že pan Exupéry by si takový dopis velice rád přečetl. Vždyť právě

proto, aby nás naučil dívat se na svět jinak, srdcem, svůj příběh napsal...Tento dopis je důkazem, že nepsal nadarmo...

P.P.S. Ještě podotýkám, že část setkání prožili sedmáci nejen s paní Hanou a s Malým princem, ale někteří z nich též ve společnosti svých rodičů, již využili možnosti této nezvyklé schůzky se zúčastnit. Zasluhu na tomto nevšedním a inspirativním setkání má paní učitelka Šárka Kubíková, která je - s elánem sobě vlastním -pro svou třídu zorganizovala.

Jarmila Borovičková

NE cigaretám

V květnu na naší škole proběhl osvědčený preventivní program **Proč říci Ne cigaretám** určený pro 4., 5. a 6. ročník.

Přednášku vedla MUDr. Irena Opletalová z Fakultní nemocnice Brno a cílem projektu, který je spolufinancován z rozpočtu Jihomoravského kraje, je dostatečně informovat žáky ve věku 11 až 14 let o škodlivosti kouření a užívání nikotinu a vhodně je motivovat ke zdravému životnímu stylu.

Děti se dozvěděly o zdravotních následcích kouření klasických cigaret, což bylo ukázáno na obrázcích nemocných pacientů. Část přednášky byla věnována i tématu vodní dýmky a moderním elektronickým kuřáckým pomůckám, jako jsou e-cigarety a iQOS.

Děkujeme za možnost tyto přednášky absolvovat a věříme, že v budoucnu po cigaretě sáhne co nejméně dětí.

Šárka Kubíková

Pálí nás to taky

Ve čtvrtek 30. dubna jsme my deváťáci a celý 1. stupeň měli povinný program „Pálí nás to taky“. Byl zaměřen na to, aby nám ukázal, jak třeba jen kvůli maličkosti a neopatrnosti můžeme být poznamenáni na celý život.

První příběh byl o malém chlapci. Stalo se to, když jeho tatínek z rychlovarné konvice nalil horkou vodu do skleněného džbánu, kde se měl udělat čaj. Ale jak byla voda vroucí a džbán o hodně studenější, džbán pod tou velkou teplotou praskl a voda z něho polila malého Filipa. Hned s ním jeli do nemocnice. Měl popálených až 30 % těla, hlavně nohy. Musel chodit na rehabilitace a aby neměl jizvy, musel chodit na roztahování kůže.

Druhý příběh byl o klukovi, který se jmenoval Daneček. Tensipopálil skoro 70 % těla kvůli úplné hlouposti. Ve škole totiž kluci plánovali vyrobit si plamenomet (deodorant a zapalovač). Tak Daneček utíkal rychle domů pro potřebné věci. Deodorant nikde nemohl najít, tak šel hledat do garáže. Tam našel kanystr se zbytkem benzínu. Jenže malého Dana nenapadlo, co se může stát. Stiskl zapalovač. Vyletěl malý ohýnek. To se mu zalíbilo, tak to udělal podruhé, a to už vyletěl větší oheň. Tak ještě potřetí a kanystr vybuchl. Daneček byl v jednom ohni. Jakmile se probral z šoku, začal v panice utíkat ven z garáže. V tom ho uviděla maminka. Okamžitě jeli do nemocnice. Tím, že Dan nechodil na to roztahování kůže, tak dnes vypadá špatně, ale naštěstí může dělat věci jako ostatní.

A poslední příběh byl o klukovi, kterého napadlo vylézt s kamarádem na vlak. Jakmile se dostal nahoru, zasáhl ho výboj. Stačí prý jenom 50–80 cm. Když to jeho kamarád uviděl, hned běžel pro pomoc. Během chvilky dorazila záchranka i policie. V nemocnici lékaři zjistili, že je třeba provést amputaci. Tím pádem mu museli uřezat nohy.

A teď tito tři chlapci tvoří skupinu, se kterou Filipova maminka objíždí školy a vypráví dětem tyto příběhy, aby už nikdo neudělal podobné chyby.

Tadeáš Zlatník

Co zaujalo čtvrtáky :

...že ten osmiletý kluk nevěděl, že benzín hoří nebo že se vypařuje. (Patrik Hotový)

...že ta paní, co nám to všechno vyprávěla, je maminka toho Filipa z prvního případu popáleniny. Vyprávěla z vlastní zkušenosti. (Diana Kosík)

... že pětiletý chlapec strávil 3 roky v nemocnici. (Kristián Secký)

... co oheň – petarda může udělat. (Ondřej Kapusta)

...to video, že když mi udělají transplantaci kůže, musím každý měsíc chodit na operaci. (Petr Macek)

...Filip. To byl pro mě největší hrdina. Snad se uzdraví. (Marek Hnidák)

Líbilo se mi to. Dozvěděla jsem se, že v blízkosti elektrického drátu je to velmi nebezpečné. Překvapilo mě, že jen hrnek čaje udělá tak velké popáleniny. (Julie Matasová)

Chtěl bych být...

Když došlo v **5. třídě** na téma povolání, co které obnáší a v jakých podmínkách či místech ho lidé vykonávají, nebo jak moc je důležité pro společnost, ukázalo se, že mnozí žáci mají nejen přehled, ale dokonce už mají jasno v tom, čím by chtěli být a proč. O své plány se s námi podělili.

...PILOTEM

Náplň povolání je přepravovat lidi na určená místa. Pracuje se na letišti a potřebuju k tomu letadlo, letiště a uniformu pilota. Je to důležité pro přepravování lidí. Vybral jsem si to, protože cestuje zdarma.

Ondřej Vahala

...KADEŘNÍCÍ

Kadeřnice pracuje v kadeřnickém salonu. K povolání obvykle potřebuje kadeřnické nůžky. K povolání potřebuje šikovnost, aby uměla dobře stříhat a česat vlasy. Kadeřnictví je důležité, aby lidé byli hezčí. Chtěla bych být kadeřnicí, protože mě baví stříhat si vlasy a plést copánky.

Lea Hermanová

...HASIČEM

Hasič musí hasit oheň a zachraňovat lidi. Je většinou u ohně nebo někde v hasičské zbrojnici. Je to důležité k tomu, aby neshořelo celé Česko. Vybral jsem si tohle povolání, protože už od malička se mi líbí.

Mathias Zloch

...K tomuto povolání potřebujeme umět hasit požár, vědět, jak použít všechny ty věci, co hasiči používají při hašení a zachraňování. Je to důležité k záchraně lidí před ohněm nebo při dalších situacích, například když se stane velká havárie.

Michal Hutter

...KUCHAŘEM

Kuchař potřebuje dobře vybavenou kuchyň a musí ji udržovat v čistotě. Musí dobře znát, co je na jídelníčku, a také umět dobře vařit. Tuto činnost vykonává v restauraci nebo v hotelu. Je důležitý, aby měli lidé v daném čase co jíst. Zvolil jsem si toto povolání, protože mě inspiruje můj táta.

Patrik Češek

...Kuchaři většinou vaří v nějaké restauraci. Kuchař vaří v kuchyni, připravuje tam všechna jídla, která jsou na jídelníčku. K tomuhle povolání potřebuješ umět dobře vařit. Je důležité k tomu, aby se lidé najedli a neumřeli hladu. Tohle povolání jsem si zvolil, protože bych si mohl uvařit, co chci.

Hynek Vajbar

...Kuchař vaří různé pokrmy pro lidi, kteří přijdou do jeho restaurace, nebo si objednájí jídlo domů. Kuchař vaří v kuchyni. Potřebuje vědět, jak vařit, mít v kuchyni čisto a mít kvalitní vybavení. Je důležitý, ať lidi nemají hlad. Chtěl bych být kuchařem, protože mě baví vařit a chtěl bych být jako můj táta.

Theodor Vacek

...UČITELEM

Učitel učí ve škole, nebo na školní zahradě či někde venku. Učitel musí být velmi chytrý a taky přísný. K povolání musí učitel mít učivo, sešity, papíry a počítač, aby něco mohl promítnout na tabuli. Učitel musí dobře umět český jazyk, matematiku, angličtinu, tělocvik, hudebku, informatiku, vlastivědu a přírodovědu. Toto povolání je důležité, protože předáváš vědomosti jiným. Zvolil jsem si toto povolání, protože mě to zajímá a taky že naše paní učitelka třídní nám dává skvělý příklad.

Jakub Silný

Šestáci v planetáriu

V úterý 24. 3. jsme vlakem jeli na výlet do brněnského planetária. Po příjezdu do Brna jsme nasedli na šalinu (neboli na tramvaj) směrem na Kraví horu. Než jsme vystoupili, po cestě jsme zahlédli orloj a známou sochu koně. Pak už jsme vyšli na kopec - k planetáriu. Venku se nachází vesmírné hřiště a tam na nás čekaly např. různé dalekohledy nebo vesmírné vozítko a mohli jsme si ledačcos vyzkoušet, třeba kolik vážíme na různých planetách. Dobře jsme se tam pobavili. Potom už jsme šli dovnitř, kde jsme měli prohlídku galaxií, tam jsme viděli, jak vypadá

vesmír. Pokračovali jsme do obrovské kopule na přednášku o elektronových mikroskopech. Dozvěděli jsme se, jak fungují, na co se používají a kolik stojí. A taky něco o protonech a neutronech. Dostávali jsme i otázky a za správné odpovědi nám rozdávali malé dárky - Rubikovu kostku, balonky, bonbony. Bylo to zajímavé, ale dost věcem jsme nerozuměli.

Ale i tak se nám výlet líbil.

Žáci 6.A

Svatba v 6.A aneb Svatba jak má být

Už se stalo tradicí, že v naší škole se čas od času rozezní tóny některého ze známých svatebních pochodů, na chodbách se procházejí obzvláště svátečně odění žáci a za dveřmi šestých či sedmých tříd panuje nezvyklý shon. To se totiž zase chystá svatba. Takřka opravdická. Svatba v rámci hodin občanské nebo rodinné výchovy není totiž jen jedním z probíraných témat, je to zážitek. Zatím jen "jako". A držíme palce nám všem, aby také dnešní mladí zažili i tu skutečnou- jako přirozený milník svého života, jako položení základu nové rodiny...

V pátek 20. března jsme se zúčastnili svatby. Brali se Standa Bukovský a Fanny Michnová. Měli jsme hezké posezení a opravdu hodně jsme "trsali". Moc nás to bavilo, byla sranda a moc dobře jsme se najedli. Měli jsme se zkrátka dobře.

Vojtěch Otáhal, Jonáš Kosík

...Nejdřív jsme docela dlouho chystali stoly a jídlo, při obřadu se zapomnělo na prstýnky, ale jinak se svatba moc povedla. Dělali jsme i různé tradice, jako krájení dortu nebo házení kytky. Jedli jsme, pili a tančili podle Just Dance.

Anastasia Liang, Běla Kočková

Vdát se, či nevdát?

...V této době už není potřeba se vdávat. Podle mě je ale lepší, když se lidé vezmou. Já bych se vdát chtěla. A myslím, že děti by měly být až po svatbě, ale když je lidé mají už před svatbou, tak to asi nevdá. Na svatbě jsem bohužel ještě nikdy nebyla, ani na té naší školní. Ale podle fotek to vypadá, že si to všichni pěkně užili.(XY)

...Já už jsem na svatbě byla několikrát a bylo to fajn. I to jídlo. Určitě bych se někdy taky vdát chtěla. Pro někoho je lepší, když se vezmou, někomu stačí, když si jen spokojeně spolu žijí. Dnes už je normální, když lidé mají děti před svatbou, ale já bych je měla raději po svatbě. (XY)

...V 9:55 začal obřad, Fanny a Standa si řekli ANO a pak jsme to rozjeli. Just Dance, chlebičky a pití. Ještě nějaké ty tradice a konec. Bohužel jsme pak museli uklidit...(XY)

Na svatbě se mi líbilo....

...pohoštění a dort. Hráli jsme židličkovanou a tančili Just Dance. Všichni se dobře bavili. Doufám, že až bude Fanny dospělá, bude mít takovou svatbu, jakou si bude přát. (XY)

...že jsme se nemuseli učit a že jsem byl v pěkném obleku. A bylo tam hodně hostů i jídla a pěkný svatební dort. (XY)

Svatební veselí místo učení

V dubnu si žáci 7. B a 7. C zorganizovali v rámci předmětu výchova ke zdraví „svatbu nanečisto“. Od obřadu až po házení kytice byly obě svatby téměř k nerozeznání od té opravdové. Upekli si krásné dorty, nachystali bohatou hostinu a zahráli si také různé svatební hry. Nechyběly ani dokonalé svatební gratulace od svědků a romantické první tance. Na malou chvíli si tak žáci zkusili, co je jednou v budoucnu čeká a odlehčili si tak jarní den od učení.

Michaela Slámová

Den Země

Den Země má v našem kalendáři akci již dávno své pevné místo. V ten den třídy zpravidla zejí prázdnou, neboť v naší škole je tento den věnován různým aktivitám spojeným s přírodou a životním prostředím a žáci jej tráví venku. Podívejme se, kam letos vyrazili čtvrtáci a 7.B.

4. třída

Ve středu 22. 4. byl Den Země. Byli jsme na sběrném dvoře a na čistíčce. Bylo to tam super, ale trochu to tam smrdělo. Pan Soukal nám pověděl o příhodě v Třebíči, kde malý fotbalista kopl do výkalové nádrže míč. Skočil pro něj a utopil se. (Kristián Secký, Ondřej Kapusta)

Na sběrném dvoře pro nás nachystali program třídění odpadu. Pracovali jsme ve skupinách. Potom jsme se byli podívat do čistírny odpadních vod. Tam nám ukázali, jak to tam probíhá. Překvapilo nás, jak to tam smrdí. (Gaia Freya Havlíková, Julie Matasová)

Na sběrném dvoře jsme třídili odpad. Byly tam staré notebooky. Na čistíčce nám ukázali, kde jsou výkaly. Potom nám ukázali vlnu, která čistila dešťovou vodu. My s kamarádem jsme si pak odpoledne na sběrný dvůr došli pro věci do bunkru.

(Marek Hnidák, Patrik Hotový)

Sedmáci měli vycházku voňavější...

Den Země se 7. B

V pondělí 20. dubna jsme si s žáky 7. B - tedy dětmi z Brumovic a Vrbice - aktivně připomněli Den Země. Brzy ráno jsme vyrazili do lesa nad Brumovicemi, do tzv. „Brumovské seče“. Tady jsme měli sraz s panem hajným Janem Skýpalou, zástupcem Lesního závodu Židlochovice, který má toto polesí na starosti.

Bylo sluníčko, vcelku i teplo, a tak jsme se vydali k další lesní lokalitě, tzv. „Židově louce“. Měli jsme i pár zastavení, kdy nás pan hajný seznamoval s historií vzniku tohoto polesí a se způsobem lesního hospodaření, a to jak v minulosti, tak v době současné. Dle pana hajného péče o les není jen výsadba a příp. kácení stromů, ale také starost o lesní živočichy. Ti totiž mohou - při přemnožení - také někdy škodit. Zvláště pak divoká prasata a daňci. Pan hajný byl mile překvapen spoustou dotazů a také znalostmi žáků o jehličnatých a listnatých stromech a keřích - ty jsme právě dobrali v přírodopisu. Další zastávkou bylo místo bývalého historického osídlení „Hrádek“ nad Morkůvkami a poté jsme se od rozcestí „U křivé lípy“ dostali až ke kobylské myslivecké chatě.

Během cesty jsme potkali také spoustu věcí, které do lesa nepatří. Zřejmě tu zůstaly po lidech, kteří si je „zapomněli“ odnést... Věci jsme posbírali a naložili do služebního auta pana hajného a ten je odvezl do sběrného dvora v Morkůvkách.

Odměnou pak bylo pro všechny opékání špekáčků, při němž nám pan hajný povyprávěl ještě spoustu veselých i napínavých historek ze svého - hlavně toho „mysliveckého“- života.

Při zpáteční cestě si někteří žáci odnesli z lesa i zajímavé „samorosty“. Budou hezkou připomínkou hezkého dne.

Vít Damborský, třídní učitel 7. B

Slova, co hřejí...

Den matek, čas pro zamyšlení o tom, co pro nás maminky znamenají. A co je důležité- nezapomnět jim to říct!

Kromě společné básničky čtvrtáci maminkám a o maminkách napsali:

Moje milá maminko,
usměj se jen malinko.
Na světě jsi nejlepší,
proto mám Tě nejradši.

Moje milá maminko...

...mám Tě moc rád, protože mi vaříš, jsi na mě hodná. Je s Tebou legrace a jsi pracovitá. K svátku Ti přeju, abys byla zdravá.

(Kristián Secký)

... mám Tě nejradši, protože jsi hodná a vaříš. A že mě umíš chránit.

(Petr Macek)

... mám Tě moc rád. Miluji jídla, co mi vždycky s láskou uvaříš.

(Patrik Hotový)

...mám Tě ráda, protože jsi na mě hodná a vaříš mi. Jsem ráda, že mi právě Ty vaříš, protože od tatky je to vždycky strašně pálivý. Jsi šikovná a pracovitá a vždycky nám všem pereš, uklízíš a jsi na nás hodná. My Ti to s tatkou někdy moc neoplácíme. Ale budeme se snažit, aby se to zlepšilo!

(Anna Křístková)

...líbí se mi na Tobě, že jsi hodná, laskavá, hezká, milá, že máš velké srdce, že mně všechno dovolíš, vaříš, pereš, uklízíš. Někdy mně nadáváš třeba když řekneš uče se, tak nám se samozřejmě nechce, ale to je pro naše dobro. Chceš pro nás to nejlepší, proto si Tě vážím. Mám Tě rád.

(Ondřej Kapusta)

...co mám na Tobě ráda? Jsi pracovitá, krásná a milá. Vaříš dobře a pečeš a máš mě ráda. Ráda se díváš se mnou na film. (Julie Matasová)

... mám Tě moc ráda, nechci abys plakala, ale jen se smála. (Gaia Freya Havlíková)

Jaké jsou? Co všechno dokážou? Chtěl bych být jako moje maminka? Spoustu krásných slov mají pro své maminky těch sedmáci a osmáci, kteří si jejich nelehký úděl také víc uvědomují...

...Nechtěl bych být jako moje máma, protože je to žena. A hodně žen jsou učitelky. Muži to mají lehčí, nemusí rodit, nemusí nosit sukně a jsou chytřejší.

(XY)

...Matkou bych být nechtěl (a nejspíš ani nebudu...), protože bych toho musel zvládat strašně moc. Každý den odvést děti do školky nebo do školy, pak jít do práce. Po práci přijít domů, uklízet, věnovat se dětem. O víkendu ještě víc navařit a ještě víc uklízet a celý den být s dětmi...

(XY)

...Svou mámu mám hodně moc rád, protože se o mě stará. Snaží se pro mě dělat všechno. Být mámou musí být strašně těžké. Na mamince obdivuji, jak to všechno stíhá.

(XY)

...Svou mamku mám rád, je hodná, krásná, šikovná a ještě hodně dobře vaří. Neměnil bych ji za jinou.

(XY)

...Svou mámu mám hodně moc rád, protože se o mě stará. Snaží se pro mě dělat všechno. Být mámou musí být strašně těžké. Na mamince obdivuji, jak to všechno stíhá.

(XY)

...Jsem rád, že moje maminka je hodná, bystrá, chytrá, pracovitá, ochotná a hlavně zdravá. Ale nejvíc ze všeho je samostatná a krásná. Až budu jednou táta, doufám, že budu jako ona.

(A. Mikulica)

Moje mamka modré oči má,
blond vlasy si krásně česává.
Je menší, hodná, pořád se směje,
když je mi smutno, hned mě zahřeje.

Dobře vaří každý den,
s ní je život krásný sen.
Vždycky mi pomůže, když problém mám,
svou maminku moc ráda mám.

Kristýna Ostřížková

Moje maminka je super,
klidně se o to se mnou poper.
Uklízí, vaří, stará se,
divím se, že z toho neunaví se.
Když mě někdo urazí,
tak ona ho přerazí.
Také je s ní velká sranda,
hvězdy by mi snesla, kdyby mohla.
Miluju ji ze všech nejvíce,
je pro mě sluncem i měsícem.

Klára Peřinová

Čarodějnice nás baví...

Snad každému z nás přijde občas líto, že neumíme čarovat. Že mávnutím kouzelné hůlky a patřičného zaklínadla nedokážeme vyřešit problém, něco změnit, zvrátit běh událostí. Tak pojďme teď do toho světa čar a kouzel spolu aspoň na chvilku s našimi žáky vstoupit. Jak to tam vypadá, co se tam děje? Jaké ty čarodějnice a ti čarodějové jsou? Zaslouží si upálit?

Svyhlídkou anátěšenina "pálení čarodějnic", inspirování snad nejpopulárnější českou čarodějnici, si v hodině češtiny s p. uč. Kubíkovou společně zaveršovali deváťáci Šimon Havelka, Jan Herzán, Lucie Krčmařová, Lucie Varmužová, Veronika Lejsková, Jakub Machovský, Klára Marková, Kateřina Novotná, Anna Šebestová.

Saxanin den

*Ráno raníčko Saxana vstala,
pařáty sobě ostříhala.*

*Lektvar míchá v kotlíku,
zapomněla si ustlat postýlku.*

*Vlasy sobě rozcuchala,
na bradavici se poškrábala.*

*Přemýšlí, co k snídani,
dá si salát s žábami.*

*Než si žábu na ohni opeče,
Jeníček s Mařenkou jí uteče.*

*Nastartuje peklostroj,
proletí s ním vosí roj.*

*Děti se jí vysmějí,
že obličej má naběhlý.*

*Jen aby se nenaštvala,
aby je pak neproklela!*

*Když má hlad, není to ona,
stává se z ní velká potvora.*

*Žížaly v cukru, chaloupku z perníku,
šťastnější by byla na malou chvilinku.*

*Začne se stmívat a bude se zpívat,
u ohně tančit, bláznivě jančit.*

*A co s tím Saxana?
Počkejte do rána...*

Hlavy dohromady dali také Jakub Komosný, Dominik Kašpar a David Procházka

Čarodějnice Hnidoslava

*Byla jedna čarodějnice,
na střeše měla křidlice.*

*S nohama jako tyčinky
neuzvedne snad ani činky.*

*Mezi očima má bradavici,
kryje si ji rukavicí.*

*Pavoučka pěstovala v rožku,
vždycky mu přšelo na nožku.*

*Snídala pavoučí vajíčka,
pak si dala koblížka.*

*Zuby má tak špinavé,
že jídlo vzdají hned poprvé.*

*Šla vyvenčit netopýra,
při tom z rybníku se napila.*

*Doma žije s Hnidoslavem,
ten jejího srdce pánem.*

*Ve sklepě mají samé děti,
všem je maximálně do pěti.*

*Rádi spolu večerí,
děti nejsou v bezpečí.*

*K večerí už jen krve sklenka-
je to krutá divoženka.*

*Potom už jen zapálení,
to je konec divočení!*

A teď už každý sám za sebe...

Proč lidé pálí čarodějnice ?

Protože je nikdo nemá rád a dělají neplechu.

A taky lidé se jich potřebují zbavit, protože každý den sní osm prasat a tři krávy a pak nezbyde na ostatní normální lidi.

Země se přelidňuje, a tak se jich zbaví, protože je lid nepotřebuje.

A až se jich lidi zbaví, tak jejich chýše použijí jako vězení.

A v tom vězení budou uvězněny čarodějnice, které se chystají na podpal. Protože je nikdo nemá rád ...

Adam Veselý

Babajaga

*Babajaga ráno vstala,
z kotlíku si mlíko vzala.
Hodně jí to zachutnalo,
dítě by si taky dalo.*

*Na koštěti ráda lítá,
na lidi fakt ráda kvíká.
V davu lidí to jen šumí,
všichni na ni navrch čumí.*

*Při setmění lidi křičí,
Babajaga pasti líčí.
Ohýnek tak hezky hoří,
Babajaga říká „Boží!“.*

Jan Dáňa

Strach i naděje

*Strach mám před filipojakubskou nocí-
dnem největšího utrpení,
doufám, že přežiji tu noc-
řikají tomu pálení.*

*Stačí pouze podezření,
a na kopec mě vedou,
ani chvilku zaváhání,
oheň vzplane i se mnou.*

*Mám ráda přírodu, květy a bylinky,
důvod nošení rukavic je jiný,
barva očí se mi občas změní,
ale to snad není důvod k upálení?!*

*Naděje umírá poslední...
Snad mě ve čtvrtek neupálí.*

Maxim Kolařík

Škola čarodějnic

*Došla jsem dnes do školy,
měla s sebou klec sovy,
V kleci však nic nebylo,
slunce ji asi zabilo.
Chodby byly plné,
všechny třídy jiné.
Na hodinu když zazvonilo,
jak by stádo slonů prosvištělo.
Do třídy spěchám,
klec svoji chytám,
najednou sova doletěla,
na rameno se mi posadila.
Myslela jsem, že umřela,
to jsem se nejspíš mylila.*

Sára Crhonková, Jeva Zubenko

Čarodějnická škola

Přemýšleli jste někdy nad tím, jak asi taková škola pro čarodějnice vypadá? Pokud ano, tak máte dnes šťastný den. Naše kamarádka Saxana Vás totiž její školou provede.

„Vítejte! Ráda Vás tu vidím na naší akademii Hokus pokus! Než vejдемe dovnitř, ukážu Vám naši kouzelnou zahradu. Na té se podílí celá škola! Máme tu rostliny všeho druhu, ať už křičící mandragory, nebo už květy abisterie.

Ale asi tu nejste kvůli zahradě, pojďme tedy do školy! Tady je světelná síň,

zde se konají různé školní akce. Dávejte si pozor na červené paprsky, jsou to drbny! Jen něco řeknete a už to ví celá škola.

A tady jsou učebny, vpravo knihovna, tam najdete knihy na všechno! Přes ni se dostaneme do učebny historie, tam ale není jen povídání, naučíte se tam i starodávné runy, které dokáží proměnit i inkoust na pomocníka. Dále jsou zde učebny elementů- ohňová, větrná, vodní a po schodech dolů je zemní.

Na druhém patře se setkáte už se staršími dětmi, učí se zde totiž mocná zaklínadla. A na třetím patře jsou jen ti vyvolení. Ti se učí ovlivnit paměť, léčit na dotek, nebo dokonce ohýbat časoprostor.

Ve sklepení najdete kabinety, kůlny pro košťata i ředitelnu. A tady jsou naše dvory, tady se můžete naučit lézat, trénovat své mazlíčky na kouzla, nebo altánek na soubor- je zaklínadel. Jsou to kamarádky soubor, čarujete zaklínadla, které druhého omráčí, rozesměje nebo umluví.

Jejda, právě mi paní ředitelka řekla, že vy nejste noví žáci, ale obyčejní smrtelníci. No teda! Šup zpátky do vašeho světa!”

David Prášil

Všední den Elvíry Křivodrápové

Elvíra se probudila do ranního světla. Když vstala, slunce už dávno vyšlo. Protáhla se a šla se obléct. Dala si klasi- cké učitelské černé šaty a nasadila jak sobě, tak své kočce čarodějnický klobouk. „Maxime!” napomenula kocoura, když trhal gauč, a pak dodala „Běž si radši hrát s myškami.” Pak si Elvíra rozcuchala vlasy, lehce si upravila obličej a vydala se do kuchyně. Do kotlíku dala vodu a venku na ohni si opekla žábu. Nožičky dala na talíř, zbytek žáby vlo- žila do kotle. Přidala koření a kapku lidských slz a nechala vařit. Žabí kaši přidala na talíř. Najedla se a kouzelnou hůl- kou poručila houbičky na nádobí a prostředku na umytí, aby sklidily nádobí.

V odpoledních hodinách nasedla na koště a le- těla do čarodějnické školy. Elvíra byla učitelkou kouzel a lektvarů a umění jak ochránit dům a majetek. Když se vrátila domů, upravila se a vyrazila na slavnost. Protože každý den (až na 30.4.) se čarodějnice vydávají na louku, kde zapálí oheň. Kolem něho tancují, zpívají a radují se. Ve 20 hodin začnou říkat kouzlo, aby byl svět stále bez- pečný- jak pro lidi, tak pro čarodějnice. Nakonec je hos- tina. Opečené špekáčky a jako dezert kyselá žížalky. O půlnoci jde Elvíra domů. Vleze do postele i s kocourem a jde spát.

Lucie Krčmařová

Nejvíc cool

Čarodějnice, královna zmatků,
lektvary vaří z ponožek a hadích zadků.
Koště jí řeklo: "Dneska mám dovču."
Tak chodila pěšky a nadávala trošku.

Zaklínadlem "Bum" chtěla změnit svět,
misto draka byl z toho jen medvěd a med.
Kocour se smál, až spadl z plotu.
"Ty děláš kouzla, nebo sabotáž světu?"

Čarodějnice jen mávla rukou: "Klídek, no stres,
i nepovedený kouzlo je úspěch dnes."
A tak si žije, jak chce a jak umí,
nejvíc cool čarodějnice v galaxii.

Dmitro Vainshtein

Noc proměny

V kraji, kde mlha šeptá jména
a vítr zná každé tajemství,
žila dívka tichá, téměř němá,
s očima plnými podivností.

Elvíra šla lesem, tmou,
měsíc svítil v dáli,
našla knihu kouzelnou,
vlasy jí při tom vlály.

Otevřela první list,
hned začala si ho číst.
V koutě svíce zableskla,
když zaklínadlo pronesla.

Havran černý nad ní kroužil,
znal dobře její sen.
"Dnes se znovu zrodíš,
dnes nastal tvůj den!"

Od té chvíle kouzlit umí,
lektvary si vaří,
v černém plášti za úplňku
tajemně se tváří.

Takto se stala velká proměna,
kdy zrodila se čarodějka Elvíra.

Natálie Chytilová, Ema Michnová

Těžký úděl

Co dělá čarodějka přes den,
když ji lidé straší ohněm?

Musí se skrývat a utíkat,
nebo na koštěti pryč pospíchat.

Každé ráno čarodějka,
co si říká Metodějka,
z postele rychle vyskočí
a po snídani si zacvičí.

Jelikož chce zůstat fit,
lokne si ještě proteinu,
běhání je dneska hit,
v lese s kapkou adrenalinu.

Barbora Herůfková, Kamila Vajbarová

Jak vidno, devátáci si čarodějné veršování a rozjímání
opravdu vychutnali. Byla to pro ně vítaná změna po absol-
vování přijímacích zkoušek ...**Sedmáci a osmáci** si ovšem
v hodinách s paní učitelkou M. Slámovou zafantazírovali
s nemenší chutí.

BÝT, ČI NEBÝT čarodějem ? Proč?

Čarodějem nebo čarodějnicí bych chtěl / chtěla být...

...protože používat něco jako magii byl můj sen od té
doby, co jsem viděl seriál Frieren, když mi bylo devět. Kdy-
bych se jedno ráno vzbudil s něčím takovým, "zhebl" bych
radostí. Asi bych hned začal experimentovat, čeho jsem
schopný a čeho ne. Viděl jsem ale tolik seriálů s magií, že
jsem si jist, že bych za pár dnů mohl udělat cokoliv.

(Tomáš Vajbar)

...mohl bych se teleportovat, regenerovat, mohl bych
mít superspeed. A mohl bych dělat věci, co bych normálně
nemohl. Jako třeba oživit sám sebe a ostatní věci.

(Bohuslav Ileš)

... abych mohl létat na koštěti. Mohl bych se i naučit
oživovat lidi a zachránit všechny, co mám rád. A mohl bych
i vyvolat duchy a zeptat se jich, jaké to tady bylo před tře-
ba 80 lety.

(Lukáš Otáhal)

... nemusela bych nic moc dělat. Ráno dělat skincare, če-
sat si vlasy, ani nic takového, protože nikdo by nečekal, že
budu úplně nejhezčí. Akorát bych nechtěla jíst ty odporné
věci, jako třeba pavouky nebo hady apod., protože právě
to čarodějnice věčně jí. Musela bych se vlastně učit jen
nějaká kouzla. A bát se, ať mě neupálí.

(Martina Říhová)

...nemusí se zabývat skoro ničím, žádné „kde mám klí-
če“, protože mávnou hůlkou a mají zamčeno nebo ode-
mčeno. Celkově být čarodějnicí musí být sranda, když vás
někdo naštve, uděláte z něho žábu. Taky můžou létat na
koštěti, hlavně nesmí chodit ven 30. 4. ,nebo by je upálili.

(Klára Peřinová)

... bavilo by mě létat na koštěti, míchat lektvary a mít nějaké super schopnosti. Chodila bych na školu do Bradavic a létala bych s ostatními venku na koštěti. Ale jednou by určitě přišel ten den, kdy mě chytí a upálí, takže bych si musela dávat velký pozor na lidi. (XY)

... ovšem ne vzhledově, ale ty její dovednosti by se určitě hodily. Třeba si z něčeho jen tak udělat zlato, nebo někoho proměnit v kysku, když mě naštvě. Nebo bych léčila lidi, kteří by to potřebovali. Ale horší už by bylo, že by mě možná někdo chtěl upálit, protože je to tradice. Ale kdybych lidem pomáhala, tak by to snad neudělali. (XY)

... musí to být úžasné. Vyčarovat si všechno, na co pomyslí, létat na koštěti. Takový život by se mi líbil, ale má to své nevýhody. V dnešní době je těžké se lišit od ostatních. A vím, že bych se musela skrývat. Nebo alespoň ta kouzla. (XY)

Nechci být čarodějem /čarodějnici...

... protože nechci být upálen a nebavilo by mě to. Život bez kouzel je lepší. Bylo by špatné, kdyby bylo hodně kouzelníků a každý by kouzlu, jak se mu zachce a všechno by bylo začarované. Je to dobré tak, jak to je. (XY)

... nechci lidem ubližovat, nechci být špatný člověk. Nechci dělat magii. Neudělalo by mě to šťastnou. Chci být obyčejný člověk. (Viktorii Davydenko)

... nelíbí se mi proklínat všechny, sesílat kouzla, páchat zlo všem lidem. Nechci být upálená. Je lepší být dobrým člověkem pro všechny. Všichni by měli být dobří, ale ne všichni takoví jsou. Ale je zábavné být někdy čarodějnici. (Anastasiia Davydenko)

Kdybych byl čaroděj...

... samozřejmě vstanu už v 5:00, protože budu dělat důležité věci. Z hlíny si vyčaruji míchaná vejíčka se slaninou. Potom odletím do města zachraňovat lidi, protože mým vzorem je Superman. Až udělám všechnu tu důležitou a těžkou práci, půjdu si odpočinout na pláž. Tam si koupím nějaké drinky za vyčarované peníze. A pak už domů spát. (Martin Horák)

... chtěla bych umět létat, abych mohla cestovat, kam chci, a nemusela létat letadlem a platit letenku. A taky bych chtěla umět číst myšlenky, abych věděla, co si o mně kdo myslí. (Pavla Brtevníková)

... byla bych zlá i hodná. Pomáhala bych nemocným a zraněným lidem, oživila bych svá domácí zvířata a kdybych se chtěla někde dostat, doletěla bych si tam. Na druhou stranu, kdybych se chtěla někomu pomstít, tak bych mu něco provedla. Nebo bych pomohla policii chytit zloděje a vrahy. Čarodějka je podle mě jak v knize, tak i ve filmech super postava. I když někdy je zlá a škodí. Když mi

bylo jedenáct, dívala jsem se na Harryho Pottera a doufala, že dostanu dopis z Bradavic. Teď už mě to tak nebere. Ale myslím, že někdy se v dnešní době čarodějky hodí...

(Hana Pálenská)

... měla bych hodně schopností. Uměla bych létat na koštěti, taky bych se mohla vrátit v čase, třeba do doby, kdy mi umřel papoušek Pepa. Byla bych hodná čarodějka. Nestrašila bych děti ani dospělé. Taky bych jim pomáhala, aby se nás nebáli. Mohla bych taky pomáhat policii chytat vrahy a lupiče, protože bych byla rychlejší.

(Štěpánka Čeperová)

Jak jsem si hrál na čaroděje

Jednou jsem si zkusil stát se čarodějem. Našel jsem si nějaký starý hábit a utrhl klacek ze stromu - jako kouzelnickou hůlku. Popadl jsem keramickou vázu a šel jsem za mamkou, abych se jí předvedl. "Dívej, mami, já umím kouzlit!" A vázu jsem hodil na zem. Když mamka viděla ty střepy, začala křičet. Chtěl jsem ji uklidnit a zvolal jsem: "Reparo!" Jenže se nic nestalo. Tak znovu. Zase nic. Váza zůstala rozbitá. "Počkej, mami, vím, co dělat." Vyběhl jsem z domu, s hůlkou v ruce. V té rychlosti jsem narazil do starého pána s dlouhým plnovousem. "Snažíš se stát kouzelníkem, ale moc ti to nevyšlo, že ano?" Jen jsem přikývl. Pán řekl, abych ho chytil za ruku, a zvolal: "Kouzelníkos učiňos!" Neviděl jsem, že by se něco stalo, ale on zase: "Zkus říct lumos maxima." Tak jsem to řekl a hůlka se rozsvítila. A pak mi pán daroval knihu. Bylo na ní napsáno Příručka pro čaroděje. Poděkoval jsem a vydal se domů. Třeba se mi podaří spravit tu rozbitou vázu. A když ne, bude ze mě zase normální, obyčejný kluk...

Tomáš Langer

Jak se Šišťička stala čarodějkou

Když jednoho krásného rána přišla holčička jménem Šišťička do školy, zaslechla, jak se děti na chodbě baví o čarodějnicích a kouzlech. Ráda by se k nim přidala, ale pokračovala dál do své třídy. Tam, na kamarádově lavici, ležela lahvička plná krásně fialové tekutiny. Asi nějaké pití, pomyslela si. A protože byla zvědavá, zkusila lahvičku otevřít. Jenže to nešlo, a tak si ji aspoň schovala do aktovky. Hned po škole se Šišťička vydala do obchodu s hračkami. Pořád myslela na ty řeči o kouzlech a chtěla si koupit kouzelnou hůlku. Místo ní však našla stejnou lahvičku, jako byla ta ve škole. Byl na ní nápis: Pro ty, co se chtějí stát čarodějkou. Šišťička rychle utíkala domů, aby se mohla z lahvičky napít. Když ji otevřela, vyletěl z ní dým. Šišťička se konečně napila, ale nic se nedělo. Až ráno. Když vstala a chtěla se obléct, našla ve skříni místo šatů jen tmavé hábity. Tak si jeden vybrala, že si ho vyzkouší. Pod ním ještě ležela hůlka, kterou včera sháněla v obchodě, se vzkazem: Díky lektvaru ses stala čarodějnici. Šišťička byla šťastná jako blecha. Všem se chlubila, že se stala čarodějnici, ale nikdo jí to nevěřil. Však ona jim ukáže...

Eliška Horáková

Kdepak perníček!

Žila byla jedna dívka. Jednou večer se vracela z procházky v parku, když tu začala bouřka. Uhodil do ní blesk.

Dívka nejdříve zbledla, ale pak začala černat. Stala se z ní čarodějnice. Dělal lidem zlé věci, lítala na koštěti. Do konce si postavila dům z perníku. Lákala tam děti, ale to se jí nepovedlo. Prý tam nemá wi-fi, tak co by tam dělaly. Čarodějnice se naštvála a vytvořila nejvýkonnější síť široko daleko. Než se jí však podařilo nalákat tam děti, tak ji upálili. Ani ta wi-fi jí nebyla nic platná...

Matyáš Jambor

Také čarodějové a čarodějnice se někde musí učit...

Není škola jako škola. Ani ta čarodějnická...

...Když Igor každé ráno vstane, dá si nápoj zvaný Káves a spolu s kamarádem Gargamelem odcházejí do školy. Ta jejich se zabývá kouzelnickým vařením, učí se tisíce receptů (např. hrachovka s Májkou nebo špagety s oharkem) a pracují tam desítky učitelů. Budova školy je vyšší, kolem je škaredá zídka. A škaredá je celá budova, jak zvenku, tak uvnitř, ale i tak do ní chodí stovky dětí. Žáci však školu nemají rádi, protože co si uvaří, to si musí sníst.

(Matyáš Veselý)

...Tato škola se nachází v daleké zemi zvané Skřítkov, v obrovském hradu plném magických bytostí a věcí. Skrývá se v hlubokém lese a blízko velkého jezera. Do školy se mohou dostat jen praví čarodějové, a to přes kouzelnou knihu, kterou dostanou od učitele na začátku školního roku. Ten trvá 11 měsíců a vyučující jsou zkušení čarodějové, skřítci a obři. Jako pomůcky slouží kouzelná zvířata a jiné bytosti. vyučuje se tam spousta předmětů- např. zaklínadla, proměňování, výroba lektvarů, létání na koštěti. Až ve 3. ročníku se učí nebezpečná obranná kouzla. Není to škola lehká, mladí čarodějové se musí hodně učit, aby to všechno zvládli.

(Elen Hladůvková)

TAK TROCHU JINÝ DEN ANEB JAK TO CHODÍ U ČARODĚJŮ A ČARODĚJNIC

Perný den čarodějky Emilky

Takový normální den čarodějnice začíná velmi brzy ráno. Stejně tak ten dnešní. Emilka je probuzena svou mluvící kočkou Sandrou a štěkajícím křečkem. „Sandro!“ zaře a najednou se rozsvítí zrcadlo a celý dům ožije. Smeták zametá, v kuchyni se sám vaří lektvar a kafe. „Dobré ráno Emi,“ řeklo mluvící zrcadlo. „Dneska vám škola začíná o půl osmé.“ Emilka zvedla ruku a řekla unaveně: „Nikam nejdu.“ Ale to už ji postel shodila přímo na zem. „No dobře, to stačí!“ Zvedla se a šla se chystat. Oblékla se do černých šatů, navlékla si fialové silonky a černé boty. Došla do kuchyně, kde už na stole voněly pavoučí cereálie s žirafím mlékem. „Mňam,“ zabrbala a dala se do toho. Jakmile dojedla, všimla si, že už musí vyrazit. Ale koště nikde. „Sandro? Neviděla jsi moje koště?“ Sandra zbystřila: „Hm, možná, když poprosíš, tak ti řeknu, kde je.“ Emilka se zašklebila: „Tak to teda ne.“ „To teda jo,“ řekla Sandra a usmála se. „To teda ne!“ Emilka se zlostně zvedla, ze zvyku pohladila kočku a dala pusou křečkově. „Jdu pěšky. Nemám čas na ty tvoje hry.“ Cestou ke dveřím, rudá vztekem zařvala: „Já se fakt dám

radši upálit! Ani to koště nemám! Jak mám být čarodějka?!” Práskla dveřmi a šla do školy pěšky. To je zase den..!

Leontýna Hošková

Proč se Igor nemusí bát

Jednoho dne šel Igor do školy. Sotva však vešel dovnitř, spadla na zem atomová bomba. Všichni zemřeli, jen Igor, jako zázrakem, přežil. Postupně zjišťoval, že získal schopnosti, které před výbuchem neměl. Létat a skákat do velké výšky. Později ještě zjistil, že se dokáže stát neviditelným. Řekl si, že toho musí využít. A tak se rozletěl do světa. Pomáhal starým lidem, zabraňoval loupežím v bankách, zastavil války. Když bylo zle, stačilo zavolat „Iгоре!“ a on přiletěl. Byl jako Superman. Vždy jen pomáhal. Planetu Zemi dal do pořádku a každý ho měl rád. Od té doby je tu všechno v klidu a pohodě. Naštěstí pro nás se stal čarodějem hodným, ne zlým. Proto se 30. dubna nemusí bát, že ho někdo upálí.

Jan Halíř

Jak Kažofie ušla plamenům

Toho dne, 30. dubna, vstala čarodějnice Kažofie jako obvykle- zhruba v pět hodin odpoledne. Šla do své koupelny, kde si provedla svou žabošnečí skincare a pleť pomazala šnečím slizem. Na to ještě přiložila tělo přejeté žáby ze silnice. Jakmile si sundala masku, snažila se překrýt korektorem svou obrovskou bradavicí. Na snídani si udělala svou oblíbenou žirafí nohu, opečenou medium rare. Pak si šla obstarat krokodýlí hlavy, co potřebovala na elixír krásy. Než pak doma lektvar uvařila, blížila se už půlnoc. Nejvyšší čas vyrazit na pálení čarodějnic. Tam se ji chystali upéct a poté sníst. Ona se však nebála. Lidé netušili, že vypila svůj elixír krásy. Jak se ji chystali upálit, rázem se proměnila v krásnou vílu a uletěla jim. To ona vypálila lidem rybník!

Klára Horčíčková

Pálení čarodějnic

*Zítra je pálení čarodějnic,
já o tom doted' nevěděl nic.
Zítra tam ale asi půjdu,
i když moc nadšený z toho nebudu.*

*Chci totiž vidět čarodějnic,
jak visí a hoří na hranici.
Mám z toho totiž dobrý pocit,
kouř mi však vadí, začnu se dusit.*

*A jak se tak dusím
a cítím tu teplotu ohně.
Líto mi začne trochu být,
že pálit ji to musí hodně.*

Tomáš Vajbar

DRUŽINA KOUZELNÁ, HRAVÁ, TVŮRČÍ

Navštívil nás kouzelník!

Návštěva kouzelníka KATONASE a jeho vnuka v naší školní družině byla skutečně nezapomenutelným zážitkem pro všechny děti. Kouzelník, mistr magie, nás okouznil svými ohromujícími triky, které zahrnovaly vše od karet až po nečekané zmizení předmětů, nebo triky a iluze, které děti přiváděly v úžas. Jeho vnuk, mladý učedník, nám ukázal, že kouzelnická tradice se s láskou předává z generace na generaci. Děti byly fascinovány obratností obou kouzelníků a tajemstvím, které je obklopovalo. S nadšením předváděli i několik jednodušších kouzel, která si děti mohly samy vyzkoušet, nebo při nich asistovat. Představení plné smíchu a radosti kouzelníci ukončili tím, že každému dítěti darovali pejska vytvořeného z nafouknutého balonku.

Tato návštěva rozhodně přinesla do naší školní družiny spoustu radosti a inspirace.

Pexesový král

V dubnu proběhl turnaj ve stolní hře PEXESO. Zábavnou formou jsme procvičili nejen paměť, ale i postřeh. Hraní bylo napínavé, každý chtěl hrát s každým. Některé souboje byly vyrovnané a plné emocí. Po dlouhém boji titul „Pexesový král“ získala „královna“ Elżbieta Kaszper.

Recyklohrátky

Různé materiály, které by se asi normálně vyhodily, jsme využili ke kreativnímu tvoření. Nebudete věřit, jakou mají děti bohatou fantazii. Tak například vznikly diskostroj, formule, robot, zvířátka, hudební nástroje, rakety, lapače snů, 3D obrázky...

Ale ze všeho nejlepší byl budík. Stačilo vzít plechovku, nasypat do ní pecky od merunek a uzavřít. Na otázku, k čemu budík využije, jeho tvůrce odpověděl: „O víkendu s ním budu budit rodiče.“

Děti tvoření tak zaujalo, že ani po týdnu nechtěly skončit.

Tvořili jsme také z přírodnin. Obrázek na téma "Svět je samý květ" vytvořil Benjamin Kuchar.

Vychovatelky ŠD

Deváťáci mají o své budoucnosti jasno- přijímací řízení je úspěšně za nimi

Žáci devátých tříd mají za sebou důležité období spojené s přijímacím řízením na střední školy. Na naší škole si letos podalo přihlášku celkem 40 žáků ze dvou 9. tříd. Největší zájem byl tradičně o studium na gymnáziích, která si řada žáků volila jako svou první prioritu. Velký počet uchazečů směřoval také na ekonomické obory, jež dlouhodobě patří mezi vyhledávané možnosti dalšího studia. Z učebních oborů byl nejčastější volbou obor elektrikář, na trhu práce nyní velmi žádaný. Přijímací zkoušky proběhly tradičně v jarních měsících a pro mnohé žáky znamenaly první větší životní zkoušku.

Pro všechny deváťáky nyní začíná nová etapa života spojená s dalším studiem a novými zkušenostmi. Všem našim žákům přejeme na nových školách mnoho úspěchů, dobré spolužáky, vstřícné učitele a radost z oboru, který si pro svou budoucnost vybrali.

Lenka Varmužová

Maturitní obory

	Chlapci	Dívky
Gymnázium	1	6
Obchodní akademie	1	1
Ekonomické lyceum	-	1
Informační technologie	2	-
Elektrotechnik	2	-
Pozemní stavby	1	-
Praktická sestra	-	3
Masér sportovní a rekondiční	-	1
Kosmetické služby	-	1
Cestovní ruch	-	2
Předškolní a mimoškolní pedagogika	-	1

Učební obory

	Chlapci	Dívky
Elektrikář silnoproud	5	-
Tesař	1	-
Truhlář	2	-
Nábytkář	1	-
Opravář zemědělských strojů a motorových vozidel	1	-
Mechanik opravář motorových vozidel	1	-
Automechanik	1	-
Strojní mechanik	1	-
Instalatér	1	-
Cukrář	-	1
Kadeřník	-	1

26. ročník tradičního
cyklistického závodu
vinicemi na jižní Moravě

SOBOTA

27. 6. 2026

START

v 10:00

STARTOVNÉ

700 Kč / junioři 400 Kč

Více informací a registrace na webu www.vinarska50.cz

Hudební festival
v rámci cyklistického
závodu v Kobylí

MECHANIQ

MEKI tribute

Highland

AC/CZ – AC/DC Tribute Show

DJ PEPE

27. 6. 2026

ZAČÁTEK AKCE
16:00

VSTUPNÉ
v předprodeji 200 Kč / na místě 250 Kč

Více informací a vstupenky na webu www.vinarska50fest.cz

Kobylí dědina, periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Kobylí. Adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí, IČO 283266. Tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz. Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková. Vychází nepravidelně. Místo vydání Kobylí. Registrační číslo 370011091. Grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav. Vyšlo v červnu 2026. Náklad 500 výtisků. Cena 12,- Kč. Neprošlo jazykovou úpravou.